

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΦΥΛΟ 69ο - ΧΡΟΝΟΣ 11ος
ΓΕΝΑΡΗΣ 2008
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 0,06 €
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

Συνεχίζουμε

Την αδιαλλαξία της κυβέρνησης θα την τσακίσουμε με την ένταση του αγώνα μας, την ταξική μας ενότητα

ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13 ΦΛΕΒΑΡΗ

Για να αποτρέψουμε

*τα σχέδια
ανατροπής
της Κοινωνικής
Ασφάλισης*

Για να απαιτήσουμε:

- ✓ Σύνταξη στα 55 χρόνια
- ✓ Κατώτερη σύνταξη 1.120 ευρώ
- ✓ Κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων Σιούφα - Ρέππα
- ✓ Υπεράσπιση & διεύρυνση των ΒΑΕ
- ✓ Υπογραφή Συλλογικών Συμβάσεων που να καλύπτουν τις ανάγκες της λαϊκής οικογένειας

**ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑ
ΤΟΠΟΥΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ
ΤΟΥ Π.Α.ΜΕ.**

Οι θέσεις που έχει διατυπώσει μέχρι σήμερα η κυβέρνηση της ΝΔ για το Ασφαλιστικό επιβεβαιώνουν αυτό για το οποίο οι ταξικές δυνάμεις είχαν προειδοποιήσει εγκαίρως: Η αντισσφαλιστική επίθεση, όχι μόνο βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη, αλλά αποτελεί και το αναγκαίο συμπλήρωμα, την επιβεβλημένη από τη σκοπιά των συμφερόντων του κεφαλαίου συνέχεια των νόμων του ΠΑΣΟΚ. Στόχος των κυβερνήσεων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ ήταν και παραμένει η μείωση της τιμής στην οποία το κεφάλαιο αγοράζει την εργατική δύναμη, μέσα από το χτύπημα όσων ασφαλιστικών δικαιωμάτων έχουν απομείνει, με την παραπέρα αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, τη μείωση των συντάξεων και των παροχών.

Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται πλήρως από τις τοποθετήσεις των αρμόδιων κυβερνητικών στελεχών στο «διάλογο» που στήθηκε στη Βουλή το προηγούμενο διάστημα, αλλά και από το σχέδιο που έχει παρουσιαστεί για την ανασθεώρηση των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων. Στο σύνολό τους, οι προτάσεις παραμένουν στο τραπέζι, χωρίς κανένα από τα κυβερνητικά στελέχη να έχει αναφέρει στο ελάχιστο τόσο το στρατηγικό πυρήνα των αλλαγών, όσο και τις επιμέρους ρυθμίσεις που ανακοίνωσε από το βήμα της Βουλής ο πρώην υπουργός Απασχόλησης.

Σύμφωνα με τα μέχρι τώρα δεδομένα, οι ήδη ειλημμένες αποφάσεις θα παρουσιαστούν στη Βουλή κατά την επικείμενη προημερήσια διάταξη συζήτηση για το Ασφαλιστικό, που ζήτησε ο πρωθυπουργός, και θα ακολουθήσει νέος κύκλος «διαλόγου» επί του νομοσχεδίου που θα καταρτίσει η κυβέρνηση.

Η χρηματοδότηση του ΙΚΑ

Βασικό επιχείρημα και αυτής της κυβέρνησης -όπως και του ΠΑΣΟΚ προηγούμενα- είναι ότι το πρόβλημα του Ασφαλιστικού είναι οικονομικό. Προσπαθεί έτσι να αντιστρέψει την πραγματικότητα, για να κουκουλώσει τον βαθύτατο πολιτικό χαρακτήρα του ζητήματος. Και αυτό γιατί, μεταξύ άλλων, το οικονομικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει το ασφαλιστικό σύστημα οφείλεται στο αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι το κεφάλαιο και οι κυβερνήσεις του κλέβουν τα ασφαλιστικά ταμεία, δηλαδή τους εργαζομένους, μέσω της υποχρηματοδότησης, της εισφοροδιαφυγής και του «τζογαρισματος» των αποθεματικών.

Για το ζήτημα της υποχρηματοδότησης των Ταμείων από το κράτος είναι χαρακτηριστική η τοποθέτηση του υπουργού Οικονομίας, Γ. Αλογοσκούφη στη

Το αντισσφαλιστικό πανόραμα της κυβέρνησης

Μια αναδρομή στα όσα εξήγγειλαν από το βήμα του «κοινωνικού διαλόγου» τα κυβερνητικά στελέχη, σχετικά με το στρατηγικό πυρήνα και τις επιμέρους ρυθμίσεις των προωθούμενων αλλαγών

Βουλή. Ξεκαθάρισε ότι το κράτος θα αποδώσει το 1% του ΑΕΠ στο ΙΚΑ, αλλά μόνο για το 2008. Ενώ το υπόλοιπο ποσό του 1,172 δισ. ευρώ που δεν αποδόθηκε την πενταετία 2003 - 2007, η κυβέρνηση θα το αποδώσει στο μέλλον με ομόλογο! Την ίδια ώρα, τα συνολικά χρέη του κράτους προς το ΙΚΑ, χωρίς να υπολογιστεί η υποχρηματοδότηση του 2008 και τα ποσά της πενταετίας 2003 - 2007, ξεπερνούν τα 8,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Η ενοποίηση των Ταμείων

Επικαλούμενος «στρεβλώσεις» και «αδικίες» στο σύστημα της Κοινωνικής Ασφάλισης και χωρίζοντας τα Ταμεία σε «εύρωστα» και μη, ο πρώην υπουργός Απασχόλησης είχε γνωστοποιήσει ότι η κυβέρνηση εξετάζει τη δημιουργία 6-8 ασφαλιστικών φορέων κύριας ασφάλισης, 10 περίπου οργανισμών επικουρικής και 2-3 οργανισμών στον τομέα της Πρόνοιας.

Η πείρα από τις μέχρι τώρα ενοποιήσεις δείχνει ότι αυτές οδήγησαν σε χαμηλότερες συντάξεις και αύξηση στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης (π.χ. Ταμεία Τραπεζοϋπαλλήλων). Παράλληλα, απάλλαξαν τους τραπεζίτες από τις τεράστιες οικονομικές υποχρεώσεις τους στα Ταμεία και οι οποίες μεταμορφώθηκαν σε υπέρογκα ελ-

λείμματα που φορτώθηκαν στο ΙΚΑ, δηλαδή στις πλάτες των εργαζομένων.

Τα Βαρέα και Ανθυγιεινά

Και η πρόσφατη συνεδρίαση της Επιτροπής για ΒΑΕ έδειξε ότι η κυβέρνηση επιμένει στη βασική της επιδίωξη για αποχαρκτηρισμό μεγάλου μέρους ειδικοτήτων και επαγγελμάτων. Αν και το πόρισμα της Επιτροπής θα παραδοθεί στο τέλος του Φλεβάρη -καθώς ζήτησε και πήρε αναβολή- το σχέδιο παραμένει αμετάβλητο.

Σύμφωνα με τον πρόεδρο της Επιτροπής, Π. Μπεχράκη, η κυβέρνηση απεργάζεται:

- Τον τεμαχισμό των ΒΑΕ σε τέσσερις κατηγορίες όπου, υποτίθεται, θα κατατάσσονται τα επαγγέλματα ανάλογα με το βαθμό της επικινδυνότητάς τους.

- Για κάθε κατηγορία θα προβλέπεται η χορήγηση πλασματικού χρόνου Ασφάλισης. Για την πρώτη κατηγορία, ο χρόνος αυτός θα είναι 5% επί του εργασιμου βίου, για τη δεύτερη 10%, την τρίτη 15%, την τέταρτη 20% (στην καλύτερη περίπτωση, 7 πλασματικά χρόνια στην 35ετία).

Με τον τρόπο αυτό -και παρά τους όποιους ελιγμούς θα επιχειρηθούν στις τελικές διατυπώσεις-, ο θεσμός των ΒΑΕ επί της ουσίας καταργείται. Πρόβλημα θα προκύψει και με τις εισφορές που μέχρι σήμερα ήταν ενιαίες - 5,6% επί του μισθού- για όλα τα

χρόνια ασφάλισης. Είναι προφανές πάντως ότι η κατηγοριοποίηση των ΒΑΕ, εκτός από την αύξηση του χρόνου συνταξιοδότησης για χιλιάδες εργαζομένους, θα έχει ως αποτέλεσμα και τη μείωση των εισφορών των επιχειρήσεων.

Αξίζει να υπενθυμίσουμε ότι και το προηγούμενο σχέδιο της κυβέρνησης οδηγούσε στο πετσόκομμα των ΒΑΕ, προβλέποντας κατάργηση του δικαιώματος των εργαζομένων να συνταξιοδοτούνται πέντε και επτά χρόνια ωρίτερα από τα γενικά όρια, με «αντάλλαγμα» την υποσχεση για λιγότερες ώρες εργασίας ή αλλαγή ειδικότητας. Ακόμα προβλεπόταν και μια δεύτερη κατηγορία επαγγελμάτων που στην πράξη θα ήταν αποχαρακτηρισμένα, αλλά θα υπήρχε η «πρόνοια» για καλύτερα μέτρα προστασίας στην εργασία.

Τις αντεργατικές κατευθύνσεις της πολιτικής της κυβέρνησης επιβεβαιώνει και η τροπολογία που προωθεί για τα ΒΑΕ στους εργαζομένους στους ΟΤΑ. Μια τροπολογία που δεν καλύπτει τη μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων σε πραγματικά Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα, επβάλλει βαρύ επασφάλιστρο για τους ήδη εργαζομένους σε ειδικότητες και κλάδους που εντάσσονται, ενώ εμμέσως προχωρά και σε «αποχαρκτηρισμό» επαγγελμάτων, αφού δεν περιλαμβάνει

μια σειρά επαγγελμάτων και ειδικοτήτων που περιέχονται ακόμα και σε αυτόν τον παρωχημένο Κανονισμό του ΙΚΑ.

Οι λεγόμενες «πρώρες» συντάξεις

Ενας ακόμη ξεκάθαρος στόχος της αντισσφαλιστικής επίθεσης είναι να χτυπηθεί το δικαίωμα των εργαζομένων μητέρων να συνταξιοδοτούνται συγκριτικά ωρίτερα. Σε τοποθέτησή του ο πρώην υπουργός Απασχόλησης στη Βουλή ισχυρίστηκε: «Ούτε συμβάλει η πρόωρη έξοδος από την εργασία μιας μητέρας της οποίας το παιδί διανύει το 15ο - 16ο έτος της ηλικίας του, περίοδος που την έχει λιγότερη ανάγκη από τα πρώτα βρεφικά χρόνια».

Στο στόχαστρο βρίσκονται και οι αναπηρικές συντάξεις, με το επιχείρημα ότι υπάρχουν «πλασματικές και ψεύτικες συντάξεις που επιβαρύνουν το σύστημα». Στο πλαίσιο αυτό σχεδιάζουν την ανασθεώρηση του Κανονισμού Εκτίμησης Βαθμού Αναπηρίας, που προφανώς θα οδηγήσει στην αύξηση του ποσοστού αναπηρίας, το οποίο θα απαιτείται για να απονεμηθεί σύνταξη.

Επίσης, επιδιώκεται η αντικατάσταση της «ασφαλιστικής αναπηρίας» (αναπηρία που συνδέεται με τη συγκεκριμένη εργασία που ασκούσε ο εργαζόμενος εξασφαλίζοντας την επιβίωσή του) από το θεσμό της «ανατομοφυσιολογικής αναπηρίας» (ένας γενικός βαθμός αναπηρίας ανεξάρτητα από το επάγγελμα που ασκούσε ο εργαζόμενος). Έτσι, οι χιλιάδες εργαζόμενοι που έχασαν την ικανότητα να ασκούν το επάγγελμά τους δε θα θεωρούνται ασφαλιστικώς ανάπηροι και άρα δε θα λαμβάνουν αναπηρική σύνταξη.

Σε κάθε περίπτωση, το τι σχεδιάζει η κυβέρνηση για τις «πρώρες» συνταξιοδοτήσεις φαίνεται καθαρά από τις πληροφορίες που ήρθαν στο φως της δημοσιότητας. Σύμφωνα με αυτές, πρόθεση της κυβέρνησης είναι η παραπέρα αύξηση του ποσοστού που αφαιρείται από τη σύνταξη σε περίπτωση «πρώρης» συνταξιοδότησης. Με βάση τα ισχύοντα, για κάθε χρόνο πρόωρης αποχώρησης από την εργασία -πριν το 65ο έτος- στον ασφαλισμένο επιβάλλεται μείωση της σύνταξης του κατά 4,4%. Για πέντε χρόνια ασφάλισης αυτό σημαίνει μείωση της σύνταξης κατά 22%. Τώρα η κυβέρνηση σχεδιάζει την αύξηση της «τιμωρίας» πάνω από το 6% για κάθε έτος.

Δηλαδή, στην πενταετία, η μείωση θα φτάσει από 30% μέχρι και 35%. Κάτι τέτοιο θα κάνει ανεπίτρεπτη κάθε «πρώρη» συνταξιοδότηση. Τα σχέδια αυτά, εξόχως αντισσφαλιστικά, είναι ταυτόχρονα και ύπουλα, αφού ενώ τυπικά δε θα καταργηθεί το δικαίωμα στην «πρώρη συνταξιοδότηση», στην πράξη θα πάψει να υφίσταται.

Αντίσταση στο πετσόκομμα των Βαρέων

Η Επιτροπή που συνέστησε η κυβέρνηση για την αναθεώρηση της λίστας των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών (BAE), ζήτησε και πήρε παράταση μέχρι τα τέλη του Φλεβάρη, προκειμένου να καταθέσει το πόρισμά της. Η Επιτροπή, στην οποία συμμετέχει με εκπρόσωπό της και η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, συγκροτήθηκε στη βάση του νόμου Ρέππα. Εργο της είναι να «στηρίξει» με επιστημονικοφανή επιχειρήματα την καθαρά πολιτική απόφαση για πετσόκομμα των ΒΑΕ. Αποτελεί έναν ακόμα κρίκο στην αλυσίδα της αντισσφαλιστικής μεταρρύθμισης που προωθεί η ΝΔ, κατ' εφαρμογή και σε συνέχεια των νόμων του ΠΑΣΟΚ.

Το αδιέξοδο στο οποίο βρίσκεται η Επιτροπή δεν είναι τυχαίο. Παρά το γεγονός ότι βρίσκεται σε ενταλμένη υπηρεσία, η αυταρχία «επιστημονικής» τεκμηρίωσης των πολιτικών αποφάσεων, που έχει ήδη πάρει η κυβέρνηση, είναι αντικειμενικά δεδομένη. Κι αυτό επειδή στη χώρα μας δεν υπάρχει ούτε στο ελάχιστο ένα ολοκληρωμένο σύστημα καταγραφής και αναγγελίας των επαγγελματιών ασθενειών, που θα μπορούσε, ακόμα και με «μαγειρεμένα» στοιχεία, να δικαιολογήσει συρρικνωση της λίστας των ΒΑΕ.

Την ίδια ώρα, η εμπειρία εκατομμυρίων εργαζομένων καθιστά ακόμα πιο δύσκολο να πέσουν θύματα

της κυβερνητικής προπαγάνδας. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι εργαζόμενοι αντιλαμβάνονται ότι οι συνθήκες στους τόπους δουλειάς χειροτερεύουν αντί να βελτιώνονται. Ο εργάτης που βλέπει πάνω από 110 συναδέλφους του να σκοτώνονται κάθε χρόνο, που ζει την κατάργηση του οχτώωρου, την αύξηση του απλήρωτου χρόνου της εργασίας, δύσκολα μπορεί να πειστεί για την «αναγκαιότητα» να συρρικνωθούν αντί να αυξηθούν τα ΒΑΕ.

Δεν είναι η πρώτη φορά που τέτοιου είδους Επιτροπές δηλώνουν ανήμπορες να καταλήξουν σε κάποιο

«επιστημονικό» συμπέρασμα. Το ίδιο έγινε και με τη γνωμοδοτική Επιτροπή Κρίσης Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών, που συστάθηκε με το νόμο 1902/90. Ενώ επί των κυβερνήσεων Σημίτη, στην Εκθεση Σπράου (1997) ομολογούνταν απροκάλυπτα ότι ο πραγματικός στόχος της κατάργησης των ΒΑΕ είναι να δοθεί «μια ανάσα σε χειμαζόμενους κλάδους της βιομηχανίας». Αυτή είναι η πραγματικότητα. Όπως πραγματικότητα είναι ότι τα σενάρια που έχει ήδη συζητήσει η Επιτροπή και έχουν δει το φως της δημοσιότητας, συγκλι-

νουν όλα στο μαζικό αποχαρακτηρισμό επαγγελματιών από τη λίστα των ΒΑΕ και στην κατάργηση επί της ουσίας του θεσμού. Η κατηγοριοποίησή τους ανάλογα με το βαθμό επικινδυνότητας και οι αντίστοιχες παροχές που προτείνει η Επιτροπή, κάθε άλλο παρά σε καθεστώς ΒΑΕ παραπέμπουν.

Οι εργαζόμενοι και οι ταξικοί τους αγώνες έχουν τη δική τους συμβολή σ' αυτό το αδιέξοδο της κυβέρνησης και των Επιτροπών της. Έχουν μέχρι σήμερα κατορθώσει να διασώσουν το θεσμό των ΒΑΕ, να ακυρώσουν κάθε προσπάθεια

κατάργησής του. Στο χέρι τους είναι να βάλουν για μια ακόμη φορά φρένο στις προσπάθειες που βρίσκονται σε εξέλιξη. Η ένταση της πάλης με επιθετικά αιτήματα, όπως αυτά που προβάλλει το ΠΑΜΕ, η κλιμάκωση των αγώνων με τα ταξικά συνδικάτα, η συνολική αντιπαράθεση με την αντισσφαλιστική πολιτική της κυβέρνησης και των κομμάτων του κεφαλαίου, μπορούν όχι μόνο να διασώσουν τα ΒΑΕ, αλλά σε μια πορεία να οδηγήσουν και στη διεύρυνση της λίστας, όπως επιτάσσουν οι σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων.

Βόμβα στις πρόωρες!

Την ίδια ώρα που η κυβέρνηση επιχειρεί να διοχετεύσει προς τα έξω «ήπια» δήθεν σενάρια και αλλαγές, στο παρασκήνιο ετοιμάζεται για ισχυρά χτυπήματα στην Κοινωνική Ασφάλιση. Σύμφωνα με πληροφορίες, σχεδιάζει την παραπέρα αύξηση του ποσοστού που αφαιρείται από τη σύνταξη σε περίπτωση «πρόωρης» συνταξιοδότησης.

Σύμφωνα με τα ισχύοντα, για κάθε χρόνο πρόωρης αποχώρησης από την εργασία -πριν το 65ο έτος- στον ασφαλισμένο επιβάλλεται μείωση της σύνταξης του κατά 4,4%. Για πέντε χρόνια ασφάλισης αυτό σημαίνει μείωση της σύνταξης κατά 22%. Τώρα η κυβέρνηση σχεδιάζει την αύξηση της «τιμωρίας» πάνω από το 6% για κάθε έτος. Δηλαδή, στην πενταετία, η μείωση θα φτάσει από 30% μέχρι και 35%. Κάτι τέτοιο θα κάνει ανεπιτρεπτή κάθε «πρόωρη» συνταξιοδότηση. Τα σχέδια αυτά, εξόχως αντισσφαλιστικά, είναι ταυτόχρονα και ύπουλα, αφού, ενώ τυπικά δε θα καταργηθεί το δικαίωμα στην «πρόωρη συνταξιοδότηση», στην πράξη θα πάψει να υφίσταται.

Χωρίς ιατρική φροντίδα 40 εκατομμύρια άνθρωποι στις ΗΠΑ

Το πρόγραμμα ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στις ΗΠΑ (Medicare) ψυχωραγεί εδώς και χρόνια ενώ περισσότεροι από 40 εκατομμύρια Αμερικανοί, δηλαδή περίπου 1 στους 7, δηλώνουν πως δεν έχουν αρκετά χρήματα για ιατρικές υπηρεσίες και ζουν χωρίς τη δυνατότητα να αγοράζουν φάρμακα, γυαλιά οράσεως, ή να επισκεφθούν τον οδοντίατρο, όπως τουλάχιστον αναφέρει έκθεση του Αμερικανικού Κέντρου Ελέγχου και Πρόληψης Ασθενειών.

«Το 2005 πάνω από 40 εκατομμύρια άνθρωποι δεν έτυχαν των απαραίτητων υπηρεσιών, διότι δεν είχαν τα οικονομικά μέσα», τονίζεται στην έκθεση. Σχεδόν 15 εκατομμύρια ενήλικι δεν μπορούν να αγοράσουν γυαλιά οράσεως, 25 εκατ. δεν είχαν οδοντιατρικές φροντίδες, 19 εκατ. δεν είχαν τα μέσα να αγοράσουν τα απαραίτητα φάρμακα και 15 εκατ. δεν είχαν τις αναγκαίες ιατρικές υπηρεσίες, διότι δεν είχαν τα οικονομικά μέσα, προστίθεται στην ίδια έκθεση, ενώ εντόπισε πως το ένα τρίτο των παιδιών που ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας δεν επισκέφθηκαν τον οδοντίατρο το 2005, έναντι ποσοστού μικρότερου του ενός πέμπτου των παιδιών από πιο εύρωστες οικονομικά οικογένειες... Ταυτόχρονα, σύμφωνα με την ίδια έκθεση, οι ΗΠΑ ξοδεύουν πολύ περισσότερα για την υγεία κατά κεφαλήν από οποιαδήποτε άλλη χώρα -εννοείται ότι μιλάμε για δαπάνες που πληρώνονται από την τσέπη των ασθενών και όχι για κρατικές δαπάνες στην Υγεία. Αυτά συνέβησαν και συμβαίνουν στην ιμπεριαλιστική υπερδύναμη που ενώ ξοδεύει τεράστια ποσά για τις επεμβάσεις που εξαπολύει ανά τον κόσμο, δεν καλύπτει τις πιο βασικές ανάγκες του πληθυσμού.

Το άγριο πρόσωπο του καπιταλισμού

Αντιγράφουμε από τα ειδησεογραφικά πρακτορεία: «Ένας διανοητικά καθυστερημένος παραπληγικός άνδρας κατέθεσε μήνυση εναντίον νοσοκομείου του Λος Άντζελες επειδή τον πέταξαν σε ένα χαντάκι του περβόλιου "Σκιντ Ρόου", της γειτονιάς των αστέγων της πόλης. Ο Γκαμπρίνο Ολβέρα, 42 χρόνων, υποστηρίζει στη μήνυσή του ότι οι υπεύθυνοι του Ιατρικού Κέντρου Χόλιγουντ "Πρεσμπτέρια", αφού του έδωσαν εξιτήριο, τον πήγαν με ένα φορτηγάκι στην περιοχή των αστέγων και τον εγκατέλειψαν εκεί, χωρίς αναπηρική καρέκλα και ενώ φορούσε ακόμη μια βρώμικη νοσοκομειακή ρόμπα. Αυτόπτες μάρτυρες που πήγαν να τον βοηθήσουν είπαν ότι είδαν τον άτυχο άνδρα να σέρνεται στο χόμα και να κρατά με τα δόντια του τα έγγραφα του νοσοκομείου. Στο μεταξύ, η οδηγός του οχήματος που τον είχε μεταφέρει μέχρι την περιοχή αυτή, μακιγιαρίστηκε και έφυγε. Τη σκηνή κατέγραψαν οι κάμερες ασφαλείας ενός κοντινού καταφυγίου αστέγων... Η υπόθεση του Ολβέρα είναι μία από τις περίπου 50 που αναφέρθηκαν τους τελευταίους 12 μήνες, στις οποίες άρρωστοι και άστεγοι άνθρωποι εγκαταλείφθηκαν από ασθενοφόρα στην περιοχή αυτή του Λος Άντζελες που πιστεύεται ότι έχει το μεγαλύτερο αριθμό αστέγων στις ΗΠΑ». Εμείς δεν έχουμε τίποτα άλλο να προσθέσουμε παρά μόνο να θυμίσουμε πως εκεί οδηγούν όλα αυτά που μας σερβίρουν και εδώ για «μεταρρυθμίσεις» και «εκουγχρωσισμό». Αν ακόμα δεν έχουν πάρει αυτή την άγρια μορφή, είναι γιατί υπάρχει η αντίσταση των εργαζομένων. Αγώνας και πάλη για να τους χαλάσουμε τα σχέδια οριστικά και αμετάκλητα!

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΑΘΗΝΑΣ,
ΓΙΑΝΝΗ ΤΑΣΙΟΥΛΑ, ΣΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΠΑΜΕ, ΣΤΙΣ 22 ΓΕΝΑΡΗ 2008

«'Η οι εργάτες θα βγουν κερδισμένοι ή τα αφεντικά»

Εκ μέρους του ΠΑΜΕ απευθύνουμε θερμό αγωνιστικό, ταξικό χαιρετισμό στους χιλιάδες εργαζομένους, άνεργους, συνταξιούχους, μικρομεσαίους, αυτοαπασχολούμενους, τους φοιτητές, σπουδαστές, τη νεολαία που βρίσκονται στους δρόμους και διαδηλώνουν.

Σε όλους αυτούς που δηλώνουν «παρών» στον αγώνα ενάντια στην πολιτική του κεφαλαίου. Που είναι αποφασισμένοι να αγωνιστούν για την υπεράσπιση και τη διεύρυνση των κατακτήσεων και των δικαιωμάτων μας.

Η μεγάλη συμμετοχή στα συλλλητήρια του ΠΑΜΕ σήμερα σε όλη την Ελλάδα, η μεγάλη συγκέντρωση εδώ στην Αθήνα, η επιτυχία της απεργίας στις 12 Δεκέμβρη, με τη μεγάλη συμμετοχή εργατριών και εργατών κάτω από τα λάβαρα του ΠΑΜΕ, έχουν φέρει δυσκολίες στην κυβέρνηση, τα κόμματα του ευρωμονόδρομου, στο κεφάλαιο, για την υλοποίηση της αντεργατικής πολιτικής τους.

Η υιοθέτηση του πλαισίου πάλης του ΠΑΜΕ από ολόένα και περισσότερους εργαζομένους δημιουργεί μεγάλη ανησυχία στο κεφάλαιο και στους πολιτικούς του εκφραστές. Γνωρίζουν πολύ καλά, ότι η δράση του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος βοηθάει τους εργαζομένους να αξιοποιούν την πείρα τους από τα προβλήματα που βιώνουν. Να βγάζουν συμπεράσματα για το ποιες είναι οι αιτίες, ποιοι είναι οι υπεύθυνοι. Να κατανοούν περισσότεροι εργάτες, ότι χρειάζονται βαθιές αλλαγές σε όλα τα επίπεδα για να βρουν οριστική λύση τα προβλήματά τους. Οι εξελίξεις σήμερα σε πολιτικό και συνδικαλιστικό επίπεδο επιβεβαιώνουν ότι έχουν σοβαρές δυσκολίες να προχωρήσουν γρήγορα στην υλοποίηση της πολιτικής τους.

Εμείς θα επιμεινουμε παρεμβαίνοντας στις εξελίξεις.

Η εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα πρέπει να σκεφτούν καλά τις εξελίξεις και να δυναμώσουν την πάλη τους. Γιατί η παρέμβαση, η πάλη των λαϊκών δυνάμεων, η πάλη με προοπτική μπορεί να κοντραριστεί με τις αιτίες που γεννούν τη βρωμιά και τη δυσωδία του αστικού πολιτικού συστήματος, τις επιδιώξεις, τους στόχους του κεφαλαίου και των πολιτικών του εκπροσώπων.

Εχουμε απέναντί μας χαρακτηριστικά παραδείγματα της σήψης του καπιταλισμού, που τροφοδοτείται από τη σχέση της πλουτοκρατίας, των οικονομικών συμφερόντων με την πολιτική εξουσία.

Εχουμε απέναντί μας διαφθορά, διάβρωση, ακάνδαλα. Η κατάσταση αυτή είναι μόνιμη και χαρακτηρίζει την πολιτική της κυβέρνησης, την πολιτική του δικομματισμού, τη διακυβέρνηση

Καμιά εμπιστοσύνη σε ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ. Η μόνη εγγύηση για τους εργαζομένους είναι το ΠΑΜΕ. Που με συνέπεια όλη αυτά τα χρόνια παλεύει για κάθε πρόβλημα. Που αποκαλύπτει αιτίες και υπεύθυνους των προβλημάτων. Που θέτει πλαίσιο αιτημάτων που ξεφεύγει από τα όρια του συστήματος και βάζει στο επίκεντρο τις ανάγκες της εργατικής οικογένειας

της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ για πολλά χρόνια.

Αυτή η κατάσταση οξύνεται, επιδεινώνεται χρόνο με το χρόνο σε συνδυασμό με την όξυνση του ανταγωνισμού των οικονομικών ομίλων και συμφερόντων, την εμπλοκή των καναλαρχών, των καπιταλιστών που έχουν στην ιδιοκτησία τους και Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που παρεμβαίνουν στη διανομή και αναδιανομή της πίτας, αλλά και τον καθορισμό του πολιτικού σκηνικού.

Παρεμβαίνουν στις πολιτικές εξελίξεις με στόχο να διαφυλάξουν το σύστημα, να απορροφηθούν οι κραδασιμοί από τη λαϊκή πάλη, να εγκλωβίσουν λαϊκές δυνάμεις με προσαρμογές του δικομματισμού, που φθειρείται. Να εγκλωβίσουν λαϊκές δυνάμεις με διπλικές λύσεις διαχείρισης του συστήματος.

Παίρνουν τα μέτρα τους για να γίνουν πιο ισχυρές οι δυνάμεις του κεφαλαίου, για να προωθηθούν οι μεταρρυθμίσεις, οι αντιδραστικές αλλαγές, για να ανταποκριθούν οι διαχειριστές της αντιλαϊκής πολιτικής στις απαιτήσεις, στους στόχους, στους σχεδιασμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΝΑΤΟ, γενικότερα στις ιμπεριαλιστικές επιδιώξεις. Και αυτό θα έχει ο-

δνηρές συνέπειες για την εργατική τάξη, για τα λαϊκά στρώματα.

Μέσα σε αυτές τις εξελίξεις έχει υποχρέωση κάθε εργάτης, κάθε εργάτρια, κάθε νέος και νέα, κάθε άνθρωπος του μόχθου να κρίνει με κριτήριο ταξικό, να κρίνει με κριτήριο την κοινωνική του θέση.

Και αυτό οδηγεί στην αποφασιστική καταδίκη της αντιλαϊκής πολιτικής και των εκπροσώπων της. Στην καταδίκη του εκμεταλλευτικού συστήματος.

Αυτό οδηγεί στη μαζική ταξική πάλη, που είναι το ουσιαστικό. Που είναι το υγιές στοιχείο των εξελίξεων. Οδηγεί στην απόφαση των εργαζομένων για την αλλαγή του συσχετισμού δύναμης, για την ενίσχυση του ΠΑΜΕ και των ταξικών συνδικάτων, για βαθιές κοινωνικές - πολιτικές αλλαγές.

Αυτή η στάση απαντάει στη σήψη και τη διαφθορά. Αυτό έχουμε καθήκον να προωθήσουμε στην καθημερινή πάλη.

Από την πείρα των εργαζομένων εξαγεται το εξής βασικό συμπέρασμα:

Ο δρόμος ανάπτυξης, που στηρίζεται στην ατομική, καπιταλιστική ιδιοκτησία και στο κέρδος, γεννάει την ανεργία, τη ληψία, τη φτώχεια, την κατάργηση ασφαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων, τη διαφθορά. Γεν-

νάει όξυνση του συνόλου των προβλημάτων.

Σε αυτό το δρόμο που υπηρετεί η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, σε αυτό το δρόμο που υπηρετούν τα κόμματα του ευρωμονόδρομου δεν υπάρχει προοπτική υπέρ των εργαζομένων.

Η λύση βρίσκεται στο δρόμο ανάπτυξης που ο παραγωγός, ο εργάτης, ο εργαζόμενος θα έχει στα χέρια του την εξουσία, τα μέσα παραγωγής και τον πλούτο που παράγει. Η λύση βρίσκεται στο δρόμο ανάπτυξης που ικανοποιεί τις λαϊκές ανάγκες.

Και αυτή η προοπτική κτίζεται στην καθημερινή πάλη για την κοινωνική ασφάλιση, τη δουλειά, το μεροκάματο, τη μόρφωση, την Υγεία, για όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργατικές - λαϊκές οικογένειες.

Σε αυτή την κατεύθυνση καλούμε την εργατική τάξη να παλέψει και λέμε με ευθύνη ότι αυτός ο αγώνας θα είναι αποτελεσματικός.

Τι βγαίνει από την πείρα μας στους χώρους δουλειάς;

Βγαίνει ότι, σήμερα πολλοί εργαζόμενοι κατανοούν ότι είτε στην κυβέρνηση είναι η ΝΔ, είτε το ΠΑΣΟΚ δεν υπάρχει διαφορά ουσίας. Καταλαβαίνουν πως ο ένας κερνά κι ο άλλος πινει. Ανάλογα με το ποιος είναι στην

κυβέρνηση και ποιος στην αντιπολίτευση καθορίζουν και την τακτική τους. Ψηφίζει το νόμο Σιούφα η ΝΔ και τον εφαρμόζει πλήρως το ΠΑΣΟΚ, ενώ ως αντιπολίτευση άλλα έλεγε. Ψηφίζει το νόμο Ρέππα το ΠΑΣΟΚ και τον εφαρμόζει πλήρως η ΝΔ. Το ΠΑΣΟΚ έστρωσε το δρόμο για τις ιδιωτικοποιήσεις των λιμανιών, δημόσιων οργανισμών και η ΝΔ συνεχίζει. Και οι δυο τους μιλάνε για ενοποιήσεις των Ταμείων εννοώντας χειρότερους όρους για συνταξιοδότηση, χαμηλότερες συντάξεις και δικαιώματα για τους εργαζομένους.

Οι εργαζόμενοι αρχίζουν να καταλαβαίνουν το παιχνίδι τους. Δεν μπορούν με την ίδια ευκολία οι κυβερνήσεις του κεφαλαίου να τους ξεγελάσουν. Οι διάφορες τακτικές που ακολουθούνται από τις κυβερνήσεις του κεφαλαίου όταν φουντώνει η αγανάκτηση των εργατών, δεν μπορούν εύκολα να παραπλανήσουν τους εργάτες.

Η κυβέρνηση της ΝΔ μπροστά στους χιλιάδες απεργούς, σε αυτούς που διαδηλώνουν, αφήνει να διαρρεύσει ότι τα μέτρα θα παρθούν σε βόθρος χρόνο. Όμως οι εργαζόμενοι βιώνουν τώρα τις συνέπειες των αντιασφαλιστικών νόμων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Και κανένα μέτρο καινούριο να μην πάρσει, οι εργαζόμενοι ζουν σε καθεστώς άγριας εκμετάλλευσης.

Οι ελληνοί της κυβέρνησης με τις αλλαγές στο υπουργείο Εργασίας, το ξαναζέσταμα του «κοινωνικού διαλόγου», την κατηγοριοποίηση των εργαζομένων ένα στόχο έχει: Να καλλιεργήσει τον εφησυχασμό, να σπάσει το μέτωπο των εργατών, για να περάσει η επίθεση του κεφαλαίου με ανώδυνο τρόπο. Κανείς δεν πρέπει όμως να ξεγελαστεί. Η επίθεση αφορά όλους μας. Το κεφάλαιο δεν παραιτείται από τις επιδιώξεις του. Η ζωή έχει αποδείξει ότι χρειάζεται επίμονος, σταθερός αγώνας, με πλαίσιο αιτημάτων που ανταποκρίνεται στις ανάγκες μας για να αποκρούσουμε την επίθεση.

Εμείς, οι χιλιάδες εργαζόμενοι, θα κλείσουμε το δρόμο στην κατάργηση των βαρέων - ανθυγεινών και θα απαιτήσουμε τη διεύρυνσή τους, διεκδικώντας μείωση του ορίου ηλικίας, μείωση του εργασιμού βίου, αύξηση της άδειας, πρόσθετα μέτρα για την υγιεινή και την ασφάλεια στην εργασία, ειδικό επίδομα. Τα περί ολίγου βαρέως και ανθυγεινών που λέει η κυβέρνηση, τα περί απογαλακτισμού με αντιστάθμισμα κάτι άλλο είναι απαράδεκτα. Είναι απαράδεκτη η πρόταση για πλασματική υπηρεσία και η κατηγοριοποίηση.

Η τάξη μας έχει χιλιάδες νεκρούς και σακατεμένους από εργατικά ατυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες. Ζούμε καθημερινά την εκμετάλλευση, την επιθετικότητα στους χώρους δου-

λειάς. Και η εχθρική απόπειρα κατάργησης της κατάκτησης των ΒΑΕ θα αντιμετωπιστεί από το ταξικό κίνημα εχθρικά.

Εμείς, οι χιλιάδες εργαζόμενοι, θα κλείσουμε το δρόμο στην αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης των γυναικών, των μητέρων με ανήλικα παιδιά. Για να μην περάσουν τα κυβερνητικά τεχνάσματα, η προσπάθεια για αύξηση των ορίων ηλικίας με αντιστάθμισμα δήθεν ορισμένα μέτρα για την προστασία της μητρότητας.

Λέμε βροντερό ΟΧΙ, διεκδικούμε μειωμένα όρια ηλικίας, διαφορά 5ετίας στο όριο ηλικίας ανδρών - γυναικών και ουσιαστικά μέτρα για την προστασία της μητρότητας, ουσιαστικές κοινωνικές υπηρεσίες.

Καμιά εμπιστοσύνη σε αυτούς που επεξεργάζονται μαύρες μέρες για την εργατική τάξη.

Καμιά εμπιστοσύνη στην αγωνιστική μάσκα που επιχειρεί να φορέσει ο Συνασπισμός. Έχει συμφωνήσει με τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τη στρατηγική που χτυπάει τα κοινωνικοασφαλιστικά δικαιώματα, που προωθεί ελαστικές εργασιακές σχέσεις, που οδηγεί στις ιδιωτικοποιήσεις.

Έχει προκαλέσει ζημιά στους εργαζόμενους στηρίζοντας τη λογική των «κοινωνικών διαλόγων», της συναίνεσης.

Έχει προκαλέσει ζημιά στους εργαζόμενους ωραιοποιώντας το νόμο Ρέππα, στηρίζοντας τη γραμμή της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ, συμμετέχοντας στην αντι-ΠΑΜΕ επίθεση.

Απευθυνόμαστε σε όλους τους εργαζόμενους και τονίζουμε ότι η ενότητα μπορεί να κτιστεί σε στέρεο έδαφος, να κτιστεί σε γραμμές και πλαίσιο πάλης που υπηρετούν τα συμφέροντα των εργατικών - λαϊκών οικογενειών, που εναντιώνονται στο κεφάλαιο, την Ευρωπαϊκή Ένωση, την αντιλαϊκή πολιτική του διακομματισμού.

Θέλουμε να μιλήσουμε καθαρά σε όλους τους συναδέλφους, για την ανάγκη του αγώνα για τα δικαιώματα

των παιδιών μας.

Είναι δική μας υποχρέωση, υποχρέωση της εργατικής τάξης να δώσει τη μάχη κατά της βαρβαρότητας των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, κατά της βαρβαρότητας των υψηλών ορίων συνταξιοδότησης, των χαμηλών μισθών και συντάξεων που έχουν επιβάλει όλα τα χρόνια η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ.

Οι αναδιαρθρώσεις, οι αντιδραστικές αλλαγές του συστήματος χτυπάνε πρώτα απ' όλους τους νέους και τις νέες. Τους εργαζόμενους, τους εργαζόμενους στην κατάρτιση, στα Stage, τους φοιτητές και τους απουσταστές. Που χαιρόμαστε που είναι μαζί μας, αλλά έχουμε υποχρέωση να κάνουμε ακόμα μεγαλύτερες προσπάθειες.

Έχουμε μεγάλες υποχρεώσεις. Η ταξική πάλη έχει μεγάλες απαιτήσεις. Χρειάζεται ακόμα περισσότερο να δυναμώσουν τα ταξικά συνδικάτα, ακόμα περισσότερο να πυκνώσουν τις γραμμές του ΠΑΜΕ, με τη δική μας πρωτοπόρα δράση.

Το πλαίσιο πάλης του ΠΑΜΕ να γίνει υπόθεση της πάλης περισσότερων εργατών. Στο επίκεντρο να μπουν τα αιτήματα, οι στόχοι που ανταποκρίνονται στις ανάγκες που έχει σήμερα η εργατική - λαϊκή οικογένεια.

Η γραμμή πάλης που προτείνει το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα είναι αυτή που μπορεί να φέρει αποτελέσματα και για το σήμερα και για το αύριο. Ας σκεφτούν όλοι οι εργαζόμενοι πώς θα ήταν τα πράγματα σήμερα αν δεν υπήρχαν το ΠΑΜΕ, τα ταξικά συνδικάτα και οι ομοσπονδίες.

Δεν θα είχε μείνει πέτρα πάνω στην πέτρα από τα δικαιώματα και τις κατακτήσεις μας. Η ύπαρξη της δικιάς μας δράση βάζει εμπόδια στις ορέξεις του κεφαλαίου και των πολιτικών του εκφραστών. Τα πρόσφατα παραδείγματα που με τη δράση μας καταφέραμε να ακυρώσουμε τις απολύσεις εργατών στο Δήμο Πετρούπολης, στο «Καρφόρ», στη «Ρενό», είναι απόδειξη των παραπάνω.

Η υπογραφή ΣΣΕ τον προηγούμενο χρόνο από την Ομοσπονδία των Οικοδόμων, των συνδικάτων της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης, του Σωματείου των εργαζομένων στο Καζίνο της Πάρνηθας και άλλων που στην πλειοψηφία τους βρίσκονται οι ταξικές δυνάμεις είναι μια επιτυχία σε αντίθεση με τις συμβάσεις ντροπής που υπογράφει η ΓΣΕΕ.

Τα παραδείγματα αυτά αποδεικνύουν με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο, πως ασπίδα των εργαζομένων απέναντι στην εργοδοτική τρομοκρατία, τις επιδιώξεις του κεφαλαίου δεν μπορεί να είναι άλλη από τη συμπόρευσή τους με το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα. Από την οργάνωσή τους στα συνδικάτα, την αδιάκοπη πάλη για τη ριζοσπαστικοποίηση των εργαζομένων και την αλλαγή των συσχετισμών στις συνδικαλιστικές οργανώσεις που βρίσκονται κάτω από την επιρροή του εργοδοτικού - κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Οι σημερινές πλειοψηφίες σε ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ σιγοντάρουν, στηρίζουν την αντεργατική πολιτική, την εργοδοσία, αφού στηρίζουν την κερδοφορία του κεφαλαίου και συμφωνούν στο όνομα της ανταγωνιστικότητας να απολύει μαζί εργαζόμενους.

Δεν μπορεί η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ να υπερασπιστεί το δικαίωμα στη σταθερή, μόνιμη δουλειά όταν στο ίδιο το πλαίσιο της για τη νέα ΕΓΣΣΕ έχει συμπεριλάβει ως αίτημα να απολύει όπως θέλει ο εργοδότης, αρκεί να αιτιολογεί τις απολύσεις. Η αντί να απαιτεί την κατάργηση της μερικής απασχόλησης, ζητάει να κατοχυρωθεί αυτή σε ποσοστιαία βάση ανά επιχείρηση. Δεν μπορούν οι πλειοψηφίες σε ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ να υπερασπιστούν τα ασφαλιστικά δικαιώματα γιατί στηρίζουν το νόμο Ρέππα που σημαδεύεται από βαθιές, αντεργατικές αλλαγές. Είναι φανερό, ότι ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ θέλουν να οδηγήσουν τους εργαζόμενους σε δρόμους ανώδυ-

νους για το πολιτικό σύστημα.

Γι' αυτό το λόγο χαιρούν της εκτίμησης και της προβολής των ΜΜΕ. Η ταχτική τους στοχεύει στο να ελαττώσει τη δυσάρεσκεια των εργαζομένων, να την καναλιζάρει σε πλαίσιο πάλης που δεν θα θίγει σε τίποτα την απρόσκοπτη αναπαραγωγή του κεφαλαίου με υψηλή κερδοφορία.

Καμιά εμπιστοσύνη σε ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ! Η μόνη εγγύηση για τους εργαζόμενους είναι το ΠΑΜΕ. Που με συνέπεια όλα αυτά τα χρόνια παλεύει για κάθε πρόβλημα.

Που αποκάλυπτε αιτίες και υπεύθυνους των προβλημάτων.

Που θέτει πλαίσιο αιτημάτων που ξεφεύγει από τα όρια του συστήματος και βάζει στο επίκεντρο τις ανάγκες της εργατικής οικογένειας.

Το πλαίσιο πάλης του ΠΑΜΕ παίρνει υπόψη του ότι ο πλούτος που υπάρχει σήμερα διαρκώς αυξάνεται και αυτόν τον πλούτο τον παράγουν οι εργάτες και οι εργάτριες. Με τον καθημερινό μας αγώνα παλεύουμε να λυθεί αυτή η αντίφαση: ότι ενώ όλο και περισσότεροι εργάτες παράγουν όλο και περισσότερο πλούτο, αυτόν τον πλούτο τον καρπώνονται οι καπιταλιστές.

Το ΠΑΜΕ είναι η μόνη εγγύηση για τους εργαζόμενους γιατί παλεύει να οργανωθούν σε ταξική κατεύθυνση. Στη λογική της πάλης τάξη ενάντια σε τάξη. Επιδιώκει να καταλάβουν οι εργαζόμενοι ότι τα θετικά αποτελέσματα γι' αυτούς θα έρθουν με την ανάπτυξη των αγώνων με βάση τα συμφέροντά τους κι όχι όταν θα βρεθούν αγκαλιά με το κεφάλαιο στο τραπέζι ενός «κοινωνικού διαλόγου».

Η λογική που λέει ότι όλοι μπορούν να βγουν κερδισμένοι, είναι ψεύτικη. Η οι εργάτες θα βγουν κερδισμένοι ή τα αφεντικά. Όλοι μαζί δεν γίνεται.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, Έχουμε σοβαρό καθήκον το επόμενο διάστημα να παλέψουμε ακόμη περισσότερο για την ανάπτυξη των αγώνων.

Να παλέψουμε για τη συσπείρωση στα συνδικάτα.

Για το ανέβασμα της πολιτικής συνειδησης των εργαζομένων. Να καταλάβουν περισσότεροι εργάτες ότι δεν έχουν άλλη επιλογή, παρά μόνο να βγουν στους δρόμους δίπλα με το ΠΑΜΕ.

Από τώρα προετοιμάζουμε, δουλεύουμε για την απεργιακή κινητοποίηση στις 13 Φλεβάρη. Την απεργία αυτή θα την πάρουν στα χέρια τους οι ταξικές δυνάμεις. Να οργάνωσουμε τους χώρους δουλειάς. Να στηθούν ακόμα περισσότερες επιτροπές αγώνα σε χώρους δουλειάς και τις συνοικίες.

Να γίνουν εκατοντάδες συσκέψεις. Να συζητηθεί πλατιά το αγωνιστικό πλαίσιο. Να θέσουμε στόχους για νέες εγγραφές στα συνδικάτα.

Να εντείνουμε την προπαγάνδα μας. Να απευθυνόμαστε σε όλους τους εργαζόμενους. Σε αυτούς που προβληματίζονται για τη διέξοδο, για την κατάσταση που επικρατεί σήμερα.

Σε αυτούς που για διάφορους λόγους συμμετείχαν στην απεργία στις 12 Δεκέμβρη, στη συγκέντρωση της ΓΣΕΕ να θέσουμε τα επιχειρήματά μας και να τους πείσουμε για την ανάγκη να συμπορευτούν μαζί μας.

Να κάνουμε μεγαλύτερες προσπάθειες για την ανάπτυξη της κοινής δράσης, την οικοδόμηση της κοινωνικής συμμαχίας της εργατικής τάξης με τη μικρομεσαία αγροτιά, τους αυτοαπασχολούμενους της πάλης. Αυτό επιβάλλουν οι απαιτήσεις του αγώνα με τον κοινό αντίπαλο.

Να κάνουμε μεγαλύτερες προσπάθειες για την ανάπτυξη της κοινής δράσης με τους επιστήμονες, ιδιαίτερα τους μισθωτούς επιστήμονες που αντιμετωπίζουν κι αυτοί την αντιλαϊκή επίθεση.

Με εμπιστοσύνη στις δυνατότητες της εργατικής τάξης μπορούμε να έχουμε θετικά αποτελέσματα.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΙΣ 12 ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Δυναμώνουμε την πάλη μας κατά των αντεργατικών μέτρων

Η απεργία, στις 12 του Δεκεμβρίου, ήταν μια σοβαρή αναμέτρηση ανάμεσα στο ταξικό κίνημα, το ΠΑΜΕ, και τον κυβερνητικό - εργοδοτικό συνδικαλισμό, τους μηχανισμούς της κυβέρνησης και την αντιπολιτευτική τακτική του ΠΑΣΟΚ.

Τα περιφερειακά συλλαλητήρια σε 24 πόλεις, που οργάνωσε το ΠΑΜΕ, ήταν ανάλογα της απεργίας στις 12 Δεκεμβρίου. Διακρίνονταν από μαζικότητα, παλμό, μαχητικότητα, αποτελώντας τη συνέχεια της απεργίας, έβαλαν τη σφραγίδα της κλιμάκωσης των αγώνων με επόμενο σταθμό την πανεργατική απεργία στις 13 Φλεβάρη.

Με την έννοια αυτή το ταξικό κίνημα αναλαμβάνει μεγαλύτερες ευθύνες για την ανάπτυξη νέων, δυναμικών αγώνων. Μας βάζει επιπρόσθετες ευθύνες, πιο αποτελεσματικής ιδεολογικής παρέμβασης, μέσα στους χώρους δουλειάς με τους εργαζομένους ώστε να συνειδητοποιείται και να γίνεται καθαρό ότι μόνο με την πολιτική ρίξης και σύγκρουσης με την καρδιά της πολιτικής, που εκφράζει τα συμφέροντα των μονοπωλίων και του μεγάλου κεφαλαίου, είναι δυνατόν να υπάρξουν θετικά και ουσιαστικά αποτελέσματα για τους εργαζομένους και τα λαϊκά στρώματα.

Για την επιτυχία αυτής της απεργίας στρατεύτηκαν εκατοντάδες εργαζόμενοι, κάνοντας δική τους υπόθεση αυτόν τον αγώνα. Αποτέλεσε εφάπτηρο για χιλιάδες εργαζομένους να βγουν στο δρόμο του αγώνα, να συνταχθούν με το ταξικό κίνημα, αφηρώντας την εργοδοτική τρομοκρατία, τις εργοδοτικές απειλές, υφρίζοντας την πλάτη στις συμβιβασμένες ηγεσίες, να κάνουν το βήμα να απεργήσουν για πρώτη φορά, να συνταχθούν με το πλαίσιο πάλης του ΠΑΜΕ.

Καθοριστικό ρόλο σ' αυτή την εξέλιξη έπαιξαν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ. Με χιλιάδες εξορμήσεις στους τόπους δουλειάς, τα εργοτάξια, στις οικοδομές, τις κατασκευές, τα εργοστάσια, κάθε χώρο δουλειάς. Τα πανελλαδικά συλλαλητήρια στις 7 Νοέμβρη, η κατάληψη των γραφείων της ΔΕΗ, η διαμαρτυρία στο πρωθυπουργικό μέγαρο από τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ, βοήθησαν στην προετοιμασία αυτού του μεγαλειώδους αγώνα. Μ' αυτές τις ενέργειες αποκαλύψαμε ότι αντιπαλεύουμε τις αντιδραστικές αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις, την Κοινωνική Ασφάλιση.

Βοηθήσαμε να ξεμπλοκαριστεί ένα μέρος εργαζομένων από τη λογική της αναποτελεσματικότητας των αγώνων, που τους καλλιεργεί ο κυβερνητικός - εργοδοτικός συνδικαλισμός.

Κάναμε πιο ξεκάθαρο στους εργαζομένους ποιο είναι οι στόχοι της επίθεσης που δεχόμαστε σήμερα. Αποκαλύψαμε την επιδίωξη της κυβερνητικής πολιτικής, που θέλει να απαλλάξει το κράτος και την εργοδοσία από την υποχρέωση καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών, για να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα, δηλ. την κερδοφορία των επιχειρήσεων, τη δημιουργία ενός ασφαλιστικού συστήματος που θα είναι στο πλαίσιο των ελαστικών εργασιακών σχέσεων και των ευέλικτων μορφών απασχόλησης.

Σ' αυτόν τον αγώνα ξεμπλοκαρίστηκαν δυνάμεις από τον εργοδοτικό συνδικαλισμό. Αποκαλύφθηκε ότι δεν είναι μόνο οι κυβερνήσεις που βάζουν εμπόδια στην εργατική τάξη. Είναι και

τα κόμματα που κουκουλώνουν τον ταξικό χαρακτήρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και οι συνδικαλιστικοί φορείς όπως οι ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ, που στηρίζουν συνειδητά τη στρατηγική του κεφαλαίου, διευκολύνουν την αντιλαϊκή επίθεση με τους «κοινωνικούς διαλόγους», όπου διαπραγματεύονται τι και πόσα θα χάσουν οι εργαζόμενοι.

Ο κάθε εργαζόμενος πρέπει να βγάλει συμπεράσματα. Να κατανοήσει ότι τα προβλήματα που τον απασχολούν είναι αποτέλεσμα των πολιτικών που εφαρμόσαν οι κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και πως είναι ανάγκη να συγκρουστούμε μ' αυτές τις πολιτικές. Τα αποτελέσματα θα είναι ακόμα καλύτερα όταν το εργατικό κίνημα στο σύνολό του κάνει βήματα απεγκλωβισμού από τις πολιτικές δυνάμεις που αντιστρατεύονται τα συμφέροντά του, αλλά και από τον κυβερνητικό - εργοδοτικό συνδικαλισμό. Οι δυνάμεις αυτές έχουν σοβαρές ευθύνες για την

κατάσταση που υπάρχει σήμερα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Είναι φανερό, ότι ούτε θέλουν, ούτε μπορούν να οργανώσουν την πάλη της εργατικής τάξης για να αποκρούσει αυτή την πολιτική, για να έχει κατακτήσεις. Γι' αυτό, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα παλεύει για την αποδυνάμωση αυτών των πλειοψηφιών σε ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ και συνάμα για την ισχυροποίηση του ταξικού πόλου, του ΠΑΜΕ.

Οι δυνάμεις του εργοδοτικού - κυβερνητικού συνδικαλισμού στηρίζουν ενεργά τη στρατηγική του κεφαλαίου, δέχονται τα κριτήρια της ανταγωνιστικότητας, της κερδοφορίας των επιχειρήσεων, συμφωνούν με τις «αντοχές της οικονομίας». Στην πράξη το πλαίσιο των αιτημάτων που προβάλλουν κενείται στη λογική της «αντοχής της οικονομίας», εγκλωβίζει το εργατικό κίνημα σε αιτήματα ανώδυνα για το κεφάλαιο. Ανάλογη είναι και η πρακτική διεκδίκησης. Γι' αυτό το λόγο, ελίσσο-

νται και καταλήγουν σε ψεύτικους διαλόγους, σε συμφωνίες για ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, σε συμφωνίες για τις ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις και την Κοινωνική Ασφάλιση, σε υπογραφή Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης των 77 λεπτών. Για προσημαστικούς λόγους και κάτω από την πίεση του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, εξαναγκάζονται να πάρουν αποφάσεις για «κινήτοποιήσεις», τις οποίες φροντίζουν από την αρχή να υπονομεύσουν, να εκφυλίσουν, αφού όχι μόνο δεν παίρνουν κανένα μέτρο για την επιτυχία τους, αλλά και τα ίδια τα αιτήματα που βάζουν λειτουργούν αποκαρδιωτικά για τους εργαζομένους, τους απομακρύνουν από τους αγώνες. Με τον τρόπο αυτό αποφεύγουν τη σύγκρουση με την κυρίαρχη πολιτική.

Σήμερα, η μόνη δύναμη που αντιπαρτίθεται στις αντεργατικές πολιτικές του κεφαλαίου και στον εργοδοτικό - κυβερνητικό συνδικαλισμό είναι η

αγωνιστική συσπείρωση συνδικαλιστών και συνδικαλιστικών οργανώσεων, που εκφράζονται μέσα από το ΠΑΜΕ.

Το ταξικό κίνημα παλεύει για τη δημιουργία προϋποθέσεων, για τη διαμόρφωση ενός άλλου συσχετισμού δυνάμεων, ο οποίος θα αντιπαρτίθεται στο μέτωπο των δυνάμεων του κεφαλαίου και των συμμάχων του, θα βάζει φραγμό στην επιθετικότητα, θα δημιουργεί προϋποθέσεις για την ανατροπή του.

Τα αιτήματα, που προβάλλουμε και διεκδικούμε, είναι αιτήματα που συσπειρώνουν και μπολιάζουν το σύνολο της εργατικής τάξης, Ελλήνων και μεταναστών.

Υπερασπιζόμαστε τα εργασιακά, κοινωνικά, ασφαλιστικά μας δικαιώματα, δυναμώνοντας την πάλη μας κατά των αντεργατικών μέτρων. Διεκδικούμε με την πάλη μας δικαιώματα που απαιτούν οι σύγχρονες ανάγκες μας. Ετσι πρέπει να βαδίσουμε, γιατί οι απαιτήσεις του αγώνα είναι μεγάλες.

Η προετοιμασία της απεργίας, στις 13 Φλεβάρη, είναι ύψιστης σημασίας για το ταξικό εργατικό κίνημα. Είναι συνέχεια των αγωνιστικών κινητοποιήσεων ενάντια στη συνεχιζόμενη αντεργατική, αντιλαϊκή, αντισυνδικαλιστική πολιτική της κυβέρνησης. Δίνουμε ηχηρό μήνυμα στην κυβέρνηση και προετοιμάζουμε τους νέους αγώνες που έρχονται.

Μπροστά μας έχουμε την υπογραφή της Συλλογικής Σύμβασης του κλάδου. Ανοίγουμε συνολικά το πλαίσιο διεκδικήσεων της Ομοσπονδίας, παλεύουμε για Συλλογική Σύμβαση που να καλύπτει τις ανάγκες μας. Δυναμώνουμε τα σωματεία μας, συσπειρώνουμε νέες δυνάμεις, ενημερώνουμε τους συναδέλφους στα γραπτά, τα εργοτάξια, κάνουμε δική μας υπόθεση την επιτυχία της απεργίας στις 13 Φλεβάρη.

Ο κάθε εργαζόμενος πρέπει να βγάλει συμπεράσματα. Να κατανοήσει ότι τα προβλήματα που τον απασχολούν είναι αποτέλεσμα των πολιτικών που εφαρμόσαν οι κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και πως είναι ανάγκη να συγκρουστούμε μ' αυτές τις πολιτικές

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ – ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ, ΣΤΙΣ 26 ΓΕΝΑΡΗ 2008

Οι οικοδόμοι μπροστά σε μεγαλύτερα καθήκοντα

Συνάδελφοι,

Το Γενικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας μας συγκαλείται σήμερα, ένα χρόνο μετά το 21ο Συνέδριό μας.

Οι βασικές μας εκτιμήσεις συνεχίζουν να ισχύουν, σχετικά με το χαρακτήρα της επίθεσης που δέχεται η εργατική τάξη (ε.τ.), κατ' επέκταση και οι οικοδόμοι στη χώρα μας. Επίσης, ισχύουν οι εκτιμήσεις μας σχετικά με το ρόλο των κομμάτων του δικομματισμού (ΝΔ - ΠΑΣΟΚ), ως των κυριότερων πολιτικών δυνάμεων που συναποφασίζουν και εφαρμόζουν την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), τη στρατηγική του κεφαλαίου. Ισχύουν οι εκτιμήσεις μας για τα άλλα κόμματα του ευρωμονόδρομου, που προσπαθούν να παρουσιαστούν ως υπερασπιστές των συμφερόντων της ε.τ., ενώ είναι υποστηρικτές της ελεύθερης οικονομίας, διαχειριστές του εκμεταλλευτικού συστήματος και βάζουν πλάτη κάθε φορά που το λαϊκό κίνημα δυσκολεύει τις επιλογές της εκάστοτε κυβέρνησης.

Τα αποτελέσματα των Βουλευτικών εκλογών της 12ης Σεπτεμβρίου πιστεύουμε ότι εκφράζουν με μια έννοια γενικότερες θετικές διεργασίες μέσα στην ε.τ., τα λαϊκά στρώματα. Η πτώση του ΠΑΣΟΚ και η μείωση της δύναμης της ΝΔ σε 152 βουλευτές, είναι στοιχεία που πρέπει να πάρουμε υπόψη μας.

Το αδυνάτισμα του δικομματισμού φαίνεται ότι επισπεύδει τις πολιτικές εξελίξεις. Ένα μέρος ψηφοφόρων, διαφορετικής κοινωνικής διαστρωμάτωσης, γύρισε την πλάτη σε ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Αυτή η εξέλιξη ανησυχεί το κατεστημένο, που αγωνιά για πολιτική λύση, που θα συμβάλει στο φρενάρημα θετικών εξελίξεων για το λαό.

Οι αποφάσεις

Το Γενικό Συμβούλιο αποφάσισε:

- 1) Πραγματοποίηση 24ωρης Πανελλαδικής Απεργίας, στις 13 Φλεβάρη και συμμετοχή στις απεργιακές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ.
- 2) Εγκριση του οικονομικού απολογισμού έτους 2007.
- 3) Εγκριση του οικονομικού προϋπολογισμού έτους 2008.
- 4) Εγκριση του Διοικητικού Απολογισμού έτους 2007.
- 5) Εγκριση του Προγράμματος δράσης έτους 2008, όπως αναφέρεται στην εισήγηση.
- 6) Πραγματοποίηση περιφερειακών συσκέψεων για την καλύτερη προετοιμασία της απεργίας και της ενημέρωσης των Διοικητικών Συμβουλίων.

Έτσι, στο προσκήνιο παρουσιάζονται νέα ζητήματα. Το δικομματισμό φαίνεται να προσανατολίζονται να τον αντικαταστήσουν με ένα δίπολο εναλλαγής της εξουσίας. Από εδώ, εξηγείται και η προβολή του ΛΑΟΣ και του ΣΥΝ, που καλούνται να μπουν για τα καλά στο παιχνίδι και να παίξουν το ρόλο τους. Αυτές οι δυνάμεις έτσι κι αλλιώς είναι ταγμένες να παίξουν αυτό το παιχνίδι, απλώς μέχρι σήμερα το έκαναν όσο τους έπαρνε συγκαλυμμένα. Σήμερα, όμως, το σύστημα τους θέλει μπροστά. Εδώ εδράζεται η προβολή τους από τα ΜΜΕ και παράλληλα η αποσιώπηση της δράσης του ταξικού εργατικού κινήματος, η σχεδιασμένη διαστρέβλωση των θέσεών του, η πολεμική και σκυοφάντηση που δέχεται καθημερινά.

Η συνέχιση των σκανδάλων με την «υπόθεση Ζαχόπουλου», που εξελίσσεται και διατηρείται από τα ΜΜΕ ένα μήνα τώρα, καταδεικνύει με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο τα αδιέξοδα του δικομματισμού. Η πολιτική αντιπαράθεση εστιάζεται

πλέον σε «ροζ σκάνδαλα», αφού οι μεταξύ τους πολιτικές μοιάζουν σαν δυο σταγόνες νερό. Ο καβγάς τους είναι η νομή της εξουσίας, γι' αυτό και η κουβέντα περιστρέφεται γύρω από ικανά ή ανίκανα πρόσωπα, ηθικούς ή ανήθικους. Η προσπάθεια στοχεύει στο να πειστεί ο λαός ότι για τη φτώχεια, τη μίζερια, την ανεργία, την υποβάθμιση της ζωής, δε φταίει η καπιταλιστική ανάπτυξη, αλλά μόνο ο μηχανοδηγός, δηλ. ο εκάστοτε διαχειριστής Πρωθυπουργός. Η αγωνία τους είναι να περιοώσουν την υπόληψη του συστήματος, παγιεύοντας τα λαϊκά στρώματα γύρω από ανούσιες και ατέρμονες συζητήσεις, που αποπροσανατολίζουν από τα καθημερινά και τα γενικότερα προβλήματα. Αποκρύπτουν, επιμελώς, ότι τα σκάνδαλα τα παράγει, τα θρέφει και τα αναπαράγει το ίδιο το σύστημα, που παράγει τη φτώχεια και την εξαθλίωση. Αποκρύπτουν ότι αυτό το σύστημα, χωρίς την εξαγορά, τη μίζα, την αρπαχτή, δεν μπορεί να ζήσει. Η μπόχα, που αναδύεται αυτό το διά-

στημα, είναι το αποτέλεσμα ενός συστήματος που πολιτικά και ηθικά σαπίζει καθημερινά.

Συνάδελφοι,

Η κατάσταση αυτή θα οξύνεται, θα γίνεται πιο επικίνδυνη, όσο θα οξύνεται η επίθεση του κεφαλαίου στα λαϊκά στρώματα. Η όξυνση της ταξικής πάλης θα δυσκολεύει τα σχέδια της κυβέρνησης, θα δημιουργεί αμφισβήτηση του συστήματος, γι' αυτό θα γίνονται όλο και πιο επιθετικοί, πιο επικίνδυνοι. Η εγγήγορη και επαγρύπνηση του λαϊκού κινήματος σ' αυτές τις συνθήκες είναι επιβεβλημένη.

Συνάδελφοι,

Και το χρόνο που πέρασε συνεχίστηκε η αντιλαϊκή επίθεση της κυβέρνησης που εξακολουθεί με αμείωτη ένταση στα βασικά μέτωπα, Παιδεία - Υγεία - εργασιακά δικαιώματα, ενώ το Ασφαλιστικό βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη αυτό το διάστημα. Η εισοδηματική πολιτική της κυβέρνησης με τις περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες, οι πενιχρές αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, η υπογραφή από τη ΓΣΕΕ εξευτελιστικών αυξήσεων, σε συνδυασμό με την ένταση της ακρίβειας και της ανεργίας, συνθέτουν το παζλ της φτώχειας και της εξαθλίωσης της εργατικής λαϊκής οικογένειας.

Ο κρατικός προϋπολογισμός, που ψηφίστηκε πρόσφατα στη Βουλή από την κυβέρνηση, είναι βαθιά ταξικός, φορομπηχτικός, δίνει ώθηση στην κερδοφορία του κεφαλαίου. Καλούνται ξανά τα λαϊκά στρώματα «να πληρώσουν το μάρμαρο» της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Δείχνει ότι βοθαίνει το

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜ

Οι οικοδόμοι μπροστά σε

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

χάσμα ανάμεσα στην ε.τ. και το κεφάλαιο. Την ώρα που οι αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις δεν ανταποκρίνονται ούτε καν στο ελάχιστο των αναγκών των μισθοσυντήρητων, η κερδοφορία του κεφαλαίου απογειώνεται. Είκοσι εταιρείες παρουσιάζουν το μεγαλύτερο ποσοστό αύξησης των κερδών τους, 385,3%. Είκοσι εταιρείες με τα μεγαλύτερα κέρδη πάνω από 300 εκατομμύρια ευρώ ή 47,4%. Οι τράπεζες καταγράφουν αύξηση 60% των κερδών τους. Οι κατασκευαστικές εταιρείες υπερδιπλασίασαν τα κέρδη τους κατά 114%. Την ίδια στιγμή, ο δανεισμός των λαϊκών νοικοκυριών για να τα βγάλουν πέρα, χωρίς τα στεγαστικά δάνεια, φθάνει στα 101 δις. ευρώ. Οι δραστηριοί περιορισμοί στις δαπάνες σε δημόσια Παιδεία - Υγεία συμβαδίζουν με την ενίσχυση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, το δυνάμωμα των ταξικών φραγμών, των εμποδίων, σε βάρος των παιδιών που προέρχονται από λαϊκές οικογένειες. Η μόρφωση υποβαθμίζεται, η Παιδεία μετατρέπεται σκόμιο περισσότερο σε εμπόρευμα, λεηλατείται το οικογενειακό εισόδημα.

Την ίδια στιγμή που τα κέρδη των μονοπωλίων βρίσκονται σε συνεχή άνοδο, τα εργοδοτικά εγκλήματα στους χώρους δουλειάς πολλαπλασιάζονται καθημερινά, υποβαθμίζονται οι Επιθεωρήσεις Εργασίας και τα ΚΕΠΕΚ, οξύνεται το πρόβλημα της έλλειψης προσωπικού και εξοπλισμού. Το αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής: Στο διάστημα 2000-2007, 1.092 εργάτες να μη γυρίσουν στα σπίτια τους. Το 2006 στους 128 νεκρούς οι 61 ήταν στην οικοδόμη. Το 2007 στους 113 νεκρούς οι 100 ήταν οικοδόμοι. Συνολικά, πάνω από το 70% των θανατηφόρων ατυχημάτων είναι στο χώρο των κατασκευών. Αυτό τα στοιχεία είναι τα καταγεγραμμένα. Είναι σίγουρο πως πρόκειται για πολύ περισσότερα. Γι' αυτήν τη μακάβρια λίστα των νεκρών εργατών οι άλλων που σκατεύτηκαν στα κάτεργα της εργοδοσίας, την ευθύνη την έχουν πρώτα απ' όλα οι κυβερνήσεις, που ασκούν αντεργατική πολιτική, που βάζουν πλάτη και στηρίζουν την εργοδοσία να αυγατίζει τα κέρδη της, ξεζουμίζοντας τους εργάτες, χρησιμοποιώντας τους σαν καύσιμη ύλη.

Παράλληλα, το δικαίωμα στη συνδικαλιστική δράση, την απεργία, τη διαδήλωση, τη διεκδίκηση, βρίσκεται υπό διωγμό. Καμεραφαγίδες και χαφιέδες της Ασφάλειας παρακολουθούν άγρυπνα τις κινητοποιήσεις, τις πορείες, τις συγκεντρώσεις, τις Γ. Συνελεύσεις των σωματείων. Συνδικαλιστές βρίσκονται υπό διωγμό γιατί μπήκαν στην πρώτη γραμμή υπεράσπισης των συμφερόντων της ε.τ. Δικαστήρια βγάζουν παράνομες απεργίες, καταδικάζουν συνδικαλιστές γιατί δεν γονάτισαν στα αφεντικά. Απολύονται εργάτες, εργάτριες γιατί τάλμησαν να σηκώσουν κεφάλι, να απεργήσουν, να διεκδικήσουν, να πουν ΟΧΙ στο σκύμμο του κεφαλαίου.

Ο Άρειος Πάγος, με απόφασή του, ανοίγει την κερκόπορτα των απολύσεων. **Ανάβει πράσινο φως στα αφεντικά για απολύσεις συνδικαλιστών, με πρόσχημα την «κακόβουλη» συμπεριφορά.** Στην ουσία, καταργεί και τα ελάχιστα, σχετικά με την προστασία της συνδικαλιστικής δράσης, που προβλέπει ο Ν. 1264/82. Κατά τ' άλλα η δικαιοσύνη δεν είναι ταξική!

Να, λοιπόν, γιατί το ταξικό κίνημα, το ΠΑΜΕ, επιμένει ότι αυτή η πολιτική είναι βαθιά ταξική, υπηρετεί την τάξη των αστών, βαθαίνει την εκμετάλλευση της ε.τ. Να γιατί, όσοι διαλαλούν ότι μπορεί να είναι «καί με τον κλέφτη και με τον νοικοκύρη» δεν λένε απλά ψέματα, αλλά είναι παπαγαλάκια της αστικής τάξης.

Συνάδελφοι,

Στο 21ο Συνέδριό μας ανοίξαμε ορισμένα ζητήματα. Με θάρρος αναδείξαμε κενά και αδυναμίες στη δουλειά μας. Εκτιμήσαμε ότι σ' αυτή την ομολογουμένως δύσκολη περίοδο, τόσο για τον κλάδο όσο και γενικότερα για την ε.τ., πρέπει να σταθμίσουμε τις ευθύνες μας, να πάρουμε μέτρα ώστε να

γίνουμε πιο αποτελεσματικοί στη δράση μας.

Σ' αυτή την κατεύθυνση, κρίνουμε ότι κάναμε βήματα, ενισχύθηκε η συλλογικότητα, ο προβληματισμός της Διοίκησης, έγιναν προσπάθειες να ανοίξουν επίκαιρα ζητήματα στον κλάδο, που βασανίζουν συνολικά την εργατική λαϊκή οικογένεια, προχωρήσαμε σε θεματικές συνεδριάσεις.

Ως Διοίκηση κουβεντάσαμε έγκαιρα και σε έκταση το ζήτημα των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας (ΣΣΕ) και σ' ένα βαθμό και μέσα στον κλάδο ανοίξαμε το ζήτημα, βάλουμε συνολικά το διεκδικητικό μας πλαίσιο σε ζύμωση, συγκρουστήκαμε με τον κυβερνητικό - εργοδοτικό συνδικαλισμό, ανατύψαμε σημαντικούς αγώνες. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την υπογραφή της Σύμβασής του 7% από 1.1.07 (έχουν γίνει εκτιμήσεις, δεν επανερχόμαστε).

Σ' αυτή τη ρότα θα επιμένουμε και φέτος. Η Διοίκηση ανοίξε έγκαιρα το θέμα, όμως πρέπει να ομολογήσουμε ότι στα σωματεία έχουμε μείνει πίσω και χρειάζεται μεγαλύτερη προσπάθεια. Όσο όμως και να παλεύουμε για υπογραφή κανονιστικής κλαδικής συλλογικής σύμβασης εργασίας αν δεν εφαρμόζεται αυτή στην πράξη στην ουσία δεν έχουμε κάνει σπουδαία πράγματα. Κι είναι γεγονός ότι σ' άλλες τις πόλεις, συμπεριλαμβανομένης και της Αθήνας, χιλιάδες συνάδελφοί μας, Έλληνες και μετανάστες, είναι πολύ κάτω από τη σύμβαση. Το ζήτημα, λοιπόν, της εφαρμογής είναι ζητούμενο.

Ασχοληθήκαμε με τα προβλήματα της Παιδείας. Προσπαθήσαμε να προσανατολισουμε την αντιπαράθεση στην πραγματική διάσταση του προβλήματος. Συγκρουστήκαμε με τις λαθεμένες και αποπροσανατολιστικές θέσεις των κομμάτων της πλουτοκρατίας και των στελεχών τους. Είμαστε στο πλευρό των φοιτητών, των σπουδαστών, των μαθητών, αλληλέγγυοι στον αγώνα τους.

Την περίοδο των καταστροφικών πυρκαγιών συνεδριάσαμε έκτακτα. Εξετάσαμε την κατάσταση με βάση τα συμφέροντα των εργαζομένων, των αγροτών, των αυτοαπασχολούμενων. Αναδείξαμε τις διαχρονικές ευθύνες όλων των κυβερνήσεων που πέρσαν απ' αυτό τον τόπο, προσανατολίσαμε την επιχειρηματολογία των συνδικάτων μας.

Κουβεντιάσαμε το ζήτημα της απεργίας, το αναδείξαμε πολύπλευρα, προσπαθήσαμε να προετοιμάσουμε τον κλάδο. Αναπτύξαμε μια δραστηριότητα κυρίως στα μεγάλα συνδικάτα, απαιτήσαμε την προστασία των ανέργων.

Μεγάλη είναι η συμβολή της Διοίκησης στο άνοιγμα της δουλειάς τόσο στον κλάδο όσο και γενικότερα για το ζήτημα της Κοινωνικής Ασφάλισης (ΚΑ). Έγκαιρα ασχοληθήκαμε με βάση και την εμπειρία που έχουμε ως κλάδος στο συγκεκριμένο θέμα. Ενημερώσαμε τους συνάδελφους στα ΔΣ, α-

ποκαλύψαμε τις απίτες που γεννούν τα προβλήματα στην ΚΑ, το ρόλο των κομμάτων της πλουτοκρατίας (ΝΔ - ΠΑΣΟΚ), τον ύπουλο ρόλο του ΣΥΝ και ΛΑΟΣ, όπως επίσης και το ρόλο των συμβιβασμένων ηγεσιών στο εργατικό κίνημα. Αποκαλύψαμε ότι στόχος δεν είναι, όπως λένε, «η σωτηρία της ΚΑ», αλλά το πώς θα αυγατίσουν τα κέρδη των εργοδοτών. Φέραμε στο προσκήνιο τα πραγματικά προβλήματα των ασφαλισμένων, αναδείξαμε τις θέσεις του ταξικού κινήματος σε συνδυασμό με τον πλούτο που παράγει η ε.τ. και το δικαίωμά της να τον διεκδικεί για να καλυτερεύει τη ζωή της.

Τα συνδικάτα μας προχώρησαν σε συσκέψεις, Γ. Συνελεύσεις, περιόδευσαν στα γραπτά, τα εργοτάξια, σε αρκετές περιπτώσεις δημιούργησαν Επιτροπές Αγώνα για την ΚΑ. Συμμετείχαμε στα πανελλαδικά συλλαλητήρια του ΠΑΜΕ, στις 7 Νοέμβρη και σε άλλες κινητοποιήσεις και εκδηλώσεις του ταξικού κινήματος.

Όλη αυτή η δραστηριότητα είχε θετικά αποτελέσματα στην απεργία της 12ης Δεκεμβρη. Είναι παρακαταθήκη για τη δουλειά μας παραπέρα, στους αγώνες που έρχονται.

Συνάδελφοι,

Συνολικά, εκτιμάμε ότι προσανατολίσαμε σωστά τη δουλειά στα σωματεία μας, τους δώσαμε περισσότερη βοήθεια. Μόνιμα, τα σωματεία ήταν εφοδιασμένα με επίκαιρο διαφωτιστικό, ενημερωτικό υλικό για όλα τα ζητήματα. Σταθερή ήταν η ενημέρωσή τους με εγκυκλίους, με την παρουσία μελών της Εκτελεστικής Γραμματείας και μελών της Διοίκησης σε Γ. Συνελεύσεις. Συχνές ήταν οι περιόδευσές μας σε μεγάλα έργα, όπως στο Πέταλο Μαλακού, στην Εγνατία οδό από Γρεβενά και Γιάννενα, στον άξονα Πάτρας - Κορίνθου, σε μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες στην Καλαμάτα, την Αθήνα, σε Μετρό - προασπικό και σ' άλλες μεγάλες κατασκευές και βέβαια στη συμβατική οικοδομή, που σ' ένα βαθμό παρεμβαίνουμε σ' όλη την Ελλάδα.

Συνάδελφοι,

Συμπερασματικά, πιστεύουμε ότι έγιναν βήματα στα σωματεία μας. Τουλάχιστον τα μεγάλα έχουν μια εσπρή με τον κλάδο, συνεδριάζουν, σχεδιάζουν καλύτερα τη δουλειά τους, προσπαθούν σε δύσκολες ομολογουμένως συνθήκες να αναπτύξουν δραστηριότητα.

Συμβάλουμε ως κλάδος στον προσανατολισμό του εργατικού κινήματος, βοηθήσαμε στην ενίσχυση του ΠΑΜΕ, στη γραμμή συσπείρωσης και πάλης κατά της πλουτοκρατίας και της αντιλαϊκής πολιτικής. Έχουμε όμως δύσκολο δρόμο μπροστά μας. Η επί-

θεση θα οξύνεται, η ανεργία, η ακρίβεια, η δυσκολία της λαϊκής οικογένειας να τα βγάλει πέρα, θα δυσκολεύει τη δράση μας, τα αποτελέσματα του αγώνα μας θα απαιτήσουν πιο κοπιαστικές προσπάθειες. Αυτό μας βάζει απέναντι σε μεγαλύτερα καθήκοντα, με στόχο την ένταση της ταξικής συγκρούσεως, την ενίσχυση του αγώνα μας. Η παλαιότερη, αλλά και η πρόσφατη εμπειρία δείχνει ότι όταν κτίζεις σε στέρεα βάση, χωρίς ταλαντεύσεις και υποχωρήσεις, αργά αλλά σταθερά θα έχεις αποτέλεσμα.

Είναι φανερό ότι η αποτελεσματικότητα των αγώνων είναι συνδυασμένη με το συσχετισμό δύναμης σε πολιτικό και συνδικαλιστικό επίπεδο. Κατά συνέπεια, η στόχευσή μας, η δράσή μας, πρέπει να είναι στην κατεύθυνση μαεράσπισης και διεύρυνσης των δικαιομάτων της ε.τ., στην πολιτικοποίηση των αγώνων, την ενίσχυση της συνειδησίας της ε.τ., ώστε να ηττηθούν τα κόμματα του δικομοτασμού και η ιδεολογική τους βάση, να αποκαλυφθούν, να ηττηθούν οι oportunistές και οι ιδέες τους, να αλλάξουν οι συσχετισμοί στο εργατικό κίνημα υπέρ των ταξικών δυνάμεων, να ενισχυθεί η συμμαχία της ε.τ. με τα μικρομεσαία στρώματα της πόλης και του χωριού, ώστε να δημιουργηθούν προϋποθέσεις ανατροπής της βαρβαρότητας του καπιταλισμού, να ανοίξει ο δρόμος για ανάπτυξη με κριτήριο τις λαϊκές ανάγκες.

Σ' αυτή τη βάση θα παλέψουμε, εδώ θα αναμετρηθούμε, θα συγκρουστούμε με την εργοδοσία, τους αντεργατικούς μηχανισμούς της κυβέρνησης, τις πολιτικές που στηρίζουν τα κέρδη του κεφαλαίου και τη διαίτησή του.

Συνάδελφοι,

Το επόμενο διάστημα να επικεντρώσουμε τη δουλειά μας στους εξής άξονες:

- Ασφαλιστικό
- ΣΣΕ
- Ανεργία
- Ατυχήματα - Μέτρα Υγιεινής & Ασφάλειας
- Παιδεία - Υγεία
- Προβλήματα των οικοδόμων στο χώρο δουλειάς

Συνάδελφοι,

Όλοι συμφωνούμε ότι το Ασφαλιστικό αγγίζει όλο το λαό. Αγγίζει νέους και παλιούς ασφαλισμένους, συνταξιούχους, τις γενιές που θα μπουκ στην παραγωγή τα επόμενα χρόνια. Κάθε προσπάθεια διαχωρισμού σε νέους, παλιούς ασφαλισμένους, ανάμεσα σε κλάδους, είναι κόλπα της κυβέρνησης για να μην έρθει σε σύγκρουση με όλους τους εργαζομένους, τους συνταξιούχους ή και ξεχωριστές ομάδες του πληθυσμού, όπως γυναίκες για την πρόωπη συνταξοδότηση κλπ.

Η μαύρη προσαγάνδα θα οξυνθεί, όσο θα στενεύουν τα περιθώρια για την κυβέρνηση από την άνοδο του εργατικού κινήματος, όσο θα ξεσκεπάζεται η πολιτική της. Το τρικ, για παράδειγμα, του πλασματικού χρόνου, ανάλογα με την επικινδυνότητα του επαγγέλματος ή ανάλογα με τα πόσα ανήλικα παιδιά έχει μια εργαζόμενη μητέρα, είναι επικίνδυνο και χρειάζεται αποκάλυψη γιατί κάτω από το περιτύλιγμα κρύβεται η κατάργηση των βαρέων επαγγελματιών, η αύξηση του ορίου συνταξοδότησης.

Η προσαγάνδα διαχωρισμού των ασφαλισμένων, σε παλιούς και νέους, κρύβει σοβαρούς κινδύνους όχι μόνο για το πέρασμα των αντιλαϊκών θέσεων της κυβέρνησης, αλλά και της προσπάθειας διάσπασης της ε.τ., ως τάξη ενάντια σε τάξη.

Εξίσου επικίνδυνες και αποπροσανατολιστικές είναι οι πολιτικές του ΠΑΣΟΚ. Μόνιμα και σταθερά ρίχνει νερό στο μύλο, που από καινού έχει στήσει ο δικομοτασμός και τα στηρίγματά του, για να αλέσει δικαιώματα και κατακτήσεις της ε.τ. Κανείς δεν έχει πάθει αμνησία, όλοι θυμόμαστε την οργάνωση των «κοινωνικών διαλόγων» που ξεθεμελίωσαν τις

ΟΜΩΝ - ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΙΣ 26 ΓΕΝΑΡΗ 2008

Ε μεγαλύτερα καθήκοντα

εργασιακές σχέσεις, το φουρνέλο που έβαλαν στα θεμέλια της ΚΑ με τους νόμους Σιούφα και Ρέππα. Ευθύνες έχει ο ΣΥΝ γιατί αποκρίπτεται ότι οι αντιδραστικές αλλαγές στην ΚΑ είναι αποτέλεσμα της στρατηγικής της ΕΕ, του κεφαλαίου. Δημιουργεί συγχύσεις γιατί θεωρεί τον «κοινωνικό διάλογο» αναγκαίο, ωραιοποιεί χρόνια τον αντεργατικό νόμο Ρέππα, επευφημεί την υποταγμένη τακτική της ΓΣΕΕ.

Στην ουσία, η προπαγάνδα των διαχειριστών του συστήματος, προσανατολίζει, εστιάζει και περιορίζει το θέμα στο πώς θα περιοσθεί ένα ασφαλιστικό σύστημα που δίνει συντάξεις πείνας στα βαθιά γεράματα, ένα ασφαλιστικό σύστημα κομμένο και ραμμένο στα μέτρα του κεφαλαίου και, τέλος, συσκοτίζει, αποπροσανατολίζει τον αγώνα διεκδίκησης της ε.τ. από το συσσωρευμένο πλούτο που παράγει.

Συνάδελφοι,

Η απεργία της 12ης Δεκέμβρη ήταν μια καλή, ισχυρή απάντηση στην κυβέρνηση και τα σχέδιά της. Κατά τη γνώμη μας, βγήκαν χρήσιμα συμπεράσματα για το ταξικό εργατικό κίνημα. Η επιτυχία της απεργίας, που καταγράφεται ως η μεγαλύτερη των τελευταίων χρόνων, οι μεγαλειώδεις σε όγκο και παλμό συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ, ούτε συγκυριακές ήταν, ούτε αυθόρμητες. Ήταν πρώτα απ' όλα σύγκρουση με την κυβερνητική πολιτική, τις ηγεσίες του ΠΑΣΟΚ και των άλλων υποστηρικτών της εξουσίας του κεφαλαίου, με την εργοδοσία και τους μηχανισμούς της, αναμέτρηση με τον κυβερνητικό - εργοδοτικό συνδικαλισμό από τη μια και τη γραμμή του ΠΑΜΕ από την άλλη. Ήταν αποτέλεσμα μακρόχρονης μάχης, με συνέπεια και σταθερότητα, των ταξικών δυνάμεων στο εργατικό κίνημα, στους χώρους δουλειάς, μέσα στους εργάτες, τους άνεργους, τους απολυμένους, τους συνταξιούχους. Ήταν αποτέλεσμα μιας μόνιμης και σταθερής σύγκρουσης με την εκάστοτε κυβερνητική πολιτική για το σύνολο των προβλημάτων της ε.τ., αποτέλεσμα σύγκρουσης και ξεσκεπάσματος του κυβερνητικού - εργοδοτικού συνδικαλισμού.

Αναδείχθηκαν σοβαρά ποιοτικά χαρακτηριστικά απ' αυτή την απεργία, που πρέπει να τα πάρουμε υπόψη, και να λειτουργήσουν προωθητικά στην παραπέρα δουλειά μας:

- Χιλιάδες εργάτες, και εργάτριες αφήγησαν την τρομοκρατία της εργοδοσίας και ακολούθησαν το δρόμο του αγώνα, αγωνίακησαν, είπαν «ΟΧΙ, δεν πάει άλλο».
- Εκατοντάδες χώροι δουλειάς, όπου βασιλεύε η τρομοκρατία έκλεισαν, βγήκαν μαζικά οι εργάτες στους δρόμους.
- Στο σχεδιασμό και την προετοιμασία της απεργίας συμμετείχαν περισσότεροι οικοδόμοι, εργάτες, εργάτριες. Έκαναν δική τους υπόθεση αυτή τη μάχη.
- Δεκάδες χιλιάδες απεργοί γύρισαν την πλάτη στις συμβιβασμένες πλειοψηφίες και συμμετείχαν στις συγκεντρώσεις και πορείες του ΠΑΜΕ, υιοθετώντας τους στόχους, τα αιτήματα που αντιστοιχούν στις λαϊκές ανάγκες.
- Πολλοί περισσότεροι οικονομικοί μετανάστες ήταν στα μπλοκ των οικοδόμων.
- Πιο αποφασιστικά και με πολύ περισσότερες δυνάμεις περιφρουρήθηκε η απεργία στις οικοδομές, τα εργοτάξια, αλλά και γενικότερα στους χώρους δουλειάς.

Τα συμπεράσματα αυτά, που εκφράζουν μια νέα ποιότητα στη δουλειά μας και το αποτέλεσμα, πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο συζήτησης στον κλάδο, να λειτουργήσουν καταλυτικά για την επιτυχία των αγώνων που έρχονται.

Τα περιφερειακά συλλαλητήρια που οργανώσαμε, στις 22 Γενάρη, με πρωτοβουλία του ΠΑΜΕ, των ΕΚ, Ομοσπονδιών, Σωματείων και συνδικαλιστών, είχαν ανάλογη επιτυχία σε όλες τις πόλεις που πραγματοποιήθηκαν.

Με αφετηρία, λοιπόν, τη δουλειά που έχουμε κάνει στον κλάδο, την επιτυχία της απεργίας του Δεκέμβρη και των συλλαλητηρίων στις 22 Γενάρη, κλιμακώνουμε τον αγώνα μας, προχωράμε πιο αποφασιστικά και από καλύτερες θέσεις για την απεργία στις 13 Φλεβάρη. Κάνουμε δική μας υπόθεση την απεργία, ξεσκεπάζουμε τα σχέδια της κυβέρνησης, διαλύουμε την αντάρα, που προσπαθούν να ρίξουν με την αναπαραγωγή των σκανδάλων για να συσκοτίσουν τις αιτίες των προβλημάτων της ε.τ., παλεύουμε για ακόμα πιο μαζικές, μαχητικές συγκεντρώσεις, για ισχυρή απάντηση στο κεφάλαιο και την κυβέρνηση, για να εμποδίσουμε τα αντισυνοδικατικά μέτρα, να διεκδικήσουμε τα αιτήματά μας.

Συνάδελφοι,

Για τον κλάδο προστέθηκε ένα επιπλέον πρόβλημα, που σχετίζεται με το κλέψιμο της ασφάλισης των οικοδόμων. Όπως είχαμε ενημερώσει τα Δ/Σ, και σ' ένα βαθμό τους συναδέλφους, οι εργοδότες για δεύτερη φορά προσέφυγαν στα Δικαστήρια για να βγάλουν αντισυνταγματική τη διάταξη που καθορίζει το 1,35 έσοδο ανά τετραγωνικό μέτρο ως ελάχιστες καταβλητέες εισφορές για την ασφάλιση των οικοδόμων στα ιδιωτικά οικοδομικά έργα.

Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας, πριν ένα χρόνο, με συνεχόμενες παρεμβάσεις στη Διοίκηση του ΙΚΑ και το υπουργείο Απασχόλησης, πίεζε να υπάρχει ετοιμότητα πολιτικής απόφασης που να καλύπτει το κενό σε περίπτωση αρνητικής απόφασης του Συμβουλίου Επικρατείας. Σημειώνουμε ότι την προσφυγή των εργοδοτών στο Συμβούλιο Επικρατείας την απηκούσαμε και με δικηγόρο, που ορίσαμε εμείς ως Ομοσπονδία μαζί με τη νομική υπηρεσία του ΙΚΑ. Σήμερα, δεν έχει καθαρογραφεί ακόμα η απόφαση, όμως οι πληροφορίες, που έχουν διαρρεύσει, λένε ότι το Συμβούλιο Επικρατείας έβγαλε αντισυνταγματική τη συγκεκριμένη διάταξη.

Εγκαιρα, το Πραεδρείο της Ομοσπονδίας μας κατήγγειλε αυτή την εξέλιξη και είχαμε συναντήσεις με το Διευθυντή Ασφάλισης του ΙΚΑ, κ. Αβελά, και την υπουργό Απασχόλησης, κα Πετραλιά. Τους επισημάνσαμε ότι ζητούμε:

- Πρώτον, την επανοφορά του συντελεστή αυξημένου κατά δύο (2) έσοδο ανά τετραγωνικό μέτρο.
- Δεύτερον, η όποια κατάργηση του συντελεστή σημαίνει ότι επανερχόμαστε στην παλιά κατάσταση της κλοπής της ασφάλισης των οικοδόμων και του ΙΚΑ, δηλ. στο 0,60-0,70 έσοδο ανά τετραγωνικό μέτρο.
- Τρίτον, την καθιέρωση του βιβλίου παρουσίας

στην οικοδομή και - Τέταρτον, τη δημιουργία Μεικτών Επιτροπών Ελέγχου.

Συνάδελφοι,

Το ζήτημα της κατάργησης του συντελεστή δεν είναι άσχετο και ξεκομμένο από την προσπάθεια που γίνεται για απαλλαγή των εργοδοτών να ασφαλιστούν τους εργαζομένους και να τους οδηγήσουν στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες. Εντάσσεται στα γενικότερα σχέδια ανατροπής της ΚΑ και ως τέτοιο πρέπει να το αντιμετωπίσουμε. Θα ήταν έξω από κάθε λογική να ξεκόψουμε ένα θέμα από το Ασφαλιστικό, να το παλεύουμε και να αφήσουμε τα υπόλοιπα για τους άλλους. Ενιαία, λοιπόν, δίνουμε τη μάχη για την ΚΑ, πιέζουμε, παλεύουμε για λύσεις που να υπηρετούν τις ανάγκες των εργαζομένων.

Συνάδελφοι,

Εγκαιρα κομβεντίσαμε ως Διοίκηση την καταγγελία των ΣΣΕ, που υπογράφουμε ως κλάδος. Με τη μεσολάβηση της απεργίας του Δεκέμβρη και τις γιορτές που ακολούθησαν έχουμε μείνει πίσω στη συζήτηση στον κλάδο, στο άνοιγμα της δουλειάς. Να μη μας διαφεύγει ότι φέτος έχουμε την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Η αντιπαράθεση θα αξυνθεί. Από τη μια μεριά η κυβέρνηση, οι εργοδότες και οι μηχανισμοί τους σε ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ και από την άλλη οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ, που έχουν επεξεργαστεί και προτάσουν ένα διεκδικητικό πλαίσιο που αντιστοιχεί στα συμφέροντα των εργαζομένων.

Έχουμε εμπειρία από τα προηγούμενα χρόνια. Οι λεονταρισμοί της ΓΣΕΕ οδηγούν σε μια - δυο απεργίες που οι ίδιοι υπονομεύουν και υποσκάπτουν έντεχνα. Διαχωρίζουν την πολιτική από την οικονομία, αφήνουν στο απυρόβλητο την κυβέρνηση και την πολιτική της, ψελλίζουν για αυξήσεις, αλλά την ίδια στιγμή είναι υπέρ της ανταγωνιστικότητας, της καπιταλιστικής ανάπτυξης, της αύξησης των κερδών του κεφαλαίου και καταλήγουν στις αυξήσεις των 0,77 ευρώ.

Το πλαίσιο διεκδίκησης του ΠΑΜΕ, της Ομοσπονδίας, είναι γνωστό. Με βάση αυτό ανοίγουμε τη δουλειά, με Γ. Συνελεύσεις, συσκέψεις, περιόδεις.

Συνάδελφοι,

Πιστεύουμε πως όλοι συμφωνούμε ότι η απεργία είναι πλέον όχι «προ των πυλών», αλλά γεγονόςς μέσα στον κλάδο.

Τα απούλητα διαμερίσματα στην Αθήνα ξεπερνούν τα 400 χιλιάδες, στην Τρίπολη τα 2.000, στο Αγρίνιο τα 2.500 και ανάλογος αριθμός σε Καρδίτσα, Τρίκαλα, Θεσσαλονίκη κ.α. Είναι φανερό πως το πενήντο μεροκάματο, η ανεργία, η ακρίβεια, δεν αφήνουν περιθώρια για αγορά κατοικίας από τα λαϊκά στρώματα. Η ακρίβεια των υλικών, τα υψηλά επιτόκια, η ασυδοσία των κατασκευαστών να πουλάνε όσο θέλουν, επιβαρύνουν την κατάσταση.

Η πρότασή μας, όπως την ψηφίσαμε στο Συνέδριο, είναι επίκαιρη και απαντάει σ' αυτό το μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα της ανεργίας από τη μια και στο δικαίωμα για στέγη από την άλλη.

Γίνεται επίσης τόσο επίκαιρο, όσο και αναγκαίο το ζήτημα της αντισεισμικής θωράκισης και των αντιπλημμυρικών έργων με αμμή τους τελευταίους σεισμούς και την καταστροφή νοικοκυριών από τις πλημμύρες.

Συνάδελφοι,

Όπως εκτιμάμε και παραπάνω έχουμε κάνει βήματα στις επαφές μας με τους συναδέλφους στους τόπους δουλειάς. Πιστεύουμε, όμως, ότι δεν έχουν εξαντληθεί τα περιθώρια και πολύ περισσότερο δεν βρισκόμαστε στο ύψος των αναγκών.

Εκτιμάμε ότι για να μπορέσει να ανταποκριθεί το εργατικό κίνημα και ιδιαίτερα ο κλάδος μας στις απαιτήσεις της ταξικής πάλης, «Λυδία λίθος» είναι η ενίσχυση των σωματείων μας. Σ' αυτή την κατεύθυνση οι εξελίξεις επιβάλλουν:

• **Ενιαία ταξική γραμμή πάλης** που θα διαπερνά τη δουλειά των σωματείων μας σ' όλη την Ελλάδα, ώστε ο κλάδος με βάση τις αποφάσεις, τις κατευθύνσεις της Ομοσπονδίας μας, να παλεύει ενιαία, οργανωμένα κατά του κεφαλαίου, των πολιτικών του εκπροσώπων, της αντιλαϊκής πολιτικής.

• **Την καλύτερη δυνατή οργάνωση** του κλάδου, τη μαζικοποίηση των σωματείων, **ρήχνοντας ιδιαίτερο βάρος στους νέους εργάτες, στους νέους εργαζομένους που μπαίνουν στον κλάδο των κατασκευών.** Πρόκειται για κρίσιμο καθήκον, που θα δώσει ώθηση στην πάλη των οικοδόμων και των συναφών επαγγελματιών, θα συμβάλει στην αξιοποίηση περισσότερων δυνάμεων, θα προετοιμάσει καλύτερα τη συνέχιση της αγωνιστικής πορείας της Ομοσπονδίας μας.

Οργάνωση και ανάπτυξη γερών δεσμών των σωματείων με τα μέλη τους και γενικότερα με τους εργαζομένους του κλάδου. Μεγαλύτερη συμμετοχή στις λειτουργίες και δραστηριότητες των σωματείων, καλύτερος σχεδιασμός της δράσης, νέες δυνάμεις στις κινητοποιήσεις, στους παλιόμορφους αγώνες. Σ' αυτή την αναγκαιότητα επιβάλλεται να ανταποκριθούμε όλοι μας, διαμορφώνοντας τις προϋποθέσεις που θα κάνουν πιο δυνατή, πιο αποτελεσματική την πάλη μας.

• Να δοίμε με μεγάλη προσοχή και ευθύνη **την οργάνωση των μετανάστων στα σωματεία**, τη συμμετοχή τους στον καταμερισμό, την ανάλυση ευθυνών, ώστε Έλληνες και μετανάστες εργάτες να δυναμώσουν τη ταξική τους ενότητα, να δράσουν σαν μια γραμμή κατά του κοινού αντιπάλου. Είμαστε ακόμα πίσω στην υλοποίηση αυτού του στόχου κι αυτό την ώρα που οι μετανάστες αποτελούν ένα πολύ μεγάλο τμήμα του κλάδου μας.

Συνάδελφοι,

Με τις τοποθετήσεις, τις προτάσεις, τις κριτικές παρατηρήσεις, τη μεταφορά εμπειριών από τους ομιλήτες, είμαστε σίγουροι ότι η εισήγηση θα γίνει πιο περιεκτική, πιο πλούσια, εμπειρισταμένη και μαζί με τις αποφάσεις του 21ου Συνεδρίου μας, θα αποτελέσει εφόδιο για τη δουλειά μας τον επόμενο χρόνο.

Θα προχωρήσουμε σε περιφερειακές συσκέψεις, καλά προετοιμασμένες, με τη συμμετοχή όλων των ΔΣ, όχι αντιπροσώπων, για να βοηθήσουμε τη δουλειά μας στον κλάδο.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 2008

Πρωτοφανής επίθεση στο λαϊκό εισόδημα

Ο κρατικός προϋπολογισμός του 2008, είναι από τους επαχθέστερους και αντιλαϊκότερους προϋπολογισμούς που έχουν καταθέσει οι κυβερνήσεις του δικτατορισμού, από το 1990 και μετά, αφού μετά από την πολυετή πολιτική λιτότητας και αμφισβήτηση των λαϊκών κατακτήσεων, κάθε χρόνος ισοδυναμεί με καινούριο κατήφορο για τη θέση των λαϊκών στρωμάτων. Άλλοτε με διαφορετικά προσχήματα, αυτή τη φορά στο όνομα της επίτευξης ισοσκελισμένων προϋπολογισμών έως το 2010, στόχος τον οποίο εισήχθη η Ευρωπαϊκή Ένωση και αποδέχτηκε η ελληνική κυβέρνηση, το οικονομικό επιτελείο, και με την κατάθεση του κρατικού προϋπολογισμού του 2008, πέρασε σε μια πρωτοφανή έκταση επίθεση σε βάρος του λαϊκού εισοδήματος. Αν και ως αντιπολίτευση είχε υποσχεθεί στον ελληνικό λαό μείωση των φόρων, αυτό που κάνει στην πράξη είναι να μειώνει, τη φορολογία της αστικής τάξης (φόρους επιχειρήσεων και φόρους εισοδήματος), και να αυξάνει όλο και περισσότερο τους φόρους που κατά βάση πληρώνουν τα λαϊκά στρώματα.

Με τον προϋπολογισμό εισόδων του 2008 προβλέπονται επιπλέον φόροι ύψους 6 δισ. ευρώ. Δεν είναι, όμως, μόνο αυτό. Το θέμα είναι ότι τη στιγμή που επιβάλλει νέο φόρο (τέλος κατοχής) σε όλα τα ακίνητα, μικρά και μεγάλα, καταργεί το φόρο της μεγάλης ακίνητης ιδιοκτησίας. Επιπλέον, τη στιγμή που η αύξηση των έμμεσων φόρων και του ΦΠΑ κινείται με διψήφια ποσοστά, η κυβέρνηση προχωρεί σε μείω-

ση της φορολογίας των υψηλών εισοδημάτων. Με τις αλλαγές στη φορολογία πετρελαιοειδών -τη στιγμή που οι τιμές του πετρελαίου έχουν εκτιναχθεί στα ύψη- προσδοκούν να εισπράξουν επιπλέον

έσοδα, που και πάλι θα τα πληρώσουν οι «μη έχοντες». Και στην περίπτωση που εκτιμηθεί ότι και αυτά τα έσοδα δε θα είναι επαρκή, τότε καρδοκοί η νέα αύξηση των συντελεστών του ΦΠΑ, μαζί με τη βέ-

βαιη αύξηση των φόρων στα τσιγάρα και τις αντικειμενικές αξίες των ακινήτων.

Στο σκέλος των δαπανών, και ο νέος προϋπολογισμός συνεχίζει την πολιτική υποχρηματοδότησης των δημόσιων συ-

στημάτων της Παιδείας, της Υγείας και της Κοινωνικής Ασφάλισης. Είναι μαθηματικά βέβαιο, ότι ο οικονομικός τους στραγγαλισμός θα οδηγήσει ακόμα πιο γρήγορα στην είσχυση των αρπακτικών της «ιδιω-

Σε... ελεύθερη πτώση ο πολιτισμός

Συνεχίζεται η «ελεύθερη πτώση» των κονδυλίων για τον πολιτισμό από τον κρατικό προϋπολογισμό, τόσο σε απόλυτους αριθμούς όσο και σε ποσοστά.

Το συνολικό ποσό των 565,16 εκατ. ευρώ που προϋπολογίζεται για τον πολιτισμό το 2008 αποτελεί το 0,56% του γενικού συνόλου έναντι του 0,7% του 2007 και 0,82% του 2006. Το 2007 δόθηκαν αισθητά λιγότερα ποσά από τον προϋπολογισμό που είχε κατατεθεί (κατά 3,3 εκατ. ευρώ από τον Τακτικό και κατά 80 εκατ. ευρώ από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων). Μείωση προκύπτει και στο ποσοστό του πολιτισμού επί του ΑΕΠ: 0,23% για το 2008 έναντι 0,30% το 2007 και 0,33% το 2006.

κής πρωτοβουλίας», τα οποία χρόνο με το χρόνο κερδίζουν συνεχώς έδαφος. Απώτερος στόχος, βέβαια, είναι η πλήρης αποδέσμευση της κρατικής χρηματοδότησης, σε ένα περιβάλλον όπου οι επιχειρήσεις Παιδείας, οι επιχειρήσεις Υγείας και οι ασφαλιστικές εταιρείες θα ελέγχουν πλήρως την αγορά και, αντί για την προσφορά υπηρεσιών στο λαό, θα εγγυώνται εξασφαλισμένη κερδοφορία στα τοποθετημένα στους τομείς αυτούς κεφάλαια.

Αναδιανέμει τον πλούτο υπέρ του κεφαλαίου

Τη αναδιανομή του πλούτου υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου υπηρετεί και ο φετινός προϋπολογισμός, ο οποίος είναι βαθιά ταξικός και αντιλαϊκός. Η Υγεία έχει αναδειχτεί σ' ένα προνομιακό χώρο για την ανάπτυξη και ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, της αύξησης των επενδύσεων και συνεπώς της κερδοφορίας. Πρόσφατη έκθεση του ΟΟΣΑ αναφέρει ότι οι ιδιωτικές δαπάνες υγείας στη χώρα μας το 2005 ήταν το 57% των συνολικών δαπανών, ξεπερνώντας ακόμα και τις ΗΠΑ. Οι τεράστιες ελλείψεις σε ιατρικό, νοσηλευτικό, παραϊατρικό, τεχνικό και διοικητικό προσωπικό, αλλά και τα οξυμένα προβλήματα της κτιριακής υποδομής και του εξοπλισμού, δεν αντιμετωπίζονται ούτε κατ'ελάχιστον από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, που αντιπροσωπεύει μόλις το 2,4%, ενώ οι δαπάνες που αφορούν τις δημόσιες επενδύσεις αποσκοπούν κυρίως στην προώθηση των Συμπράξεων Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα.

Ίδια η κατάσταση και στον τομέα της Παιδείας, όπου και για το 2008 προκύπτει σαφής μείωση των δαπανών, αφού από το 8,46% το 2006 μειώνεται στο 7,65%, σε αντίθεση με τις ανάγκες για σύγχρονη δημόσια και δωρεάν Παιδεία. Η κυβέρνηση συνεχίζει να μετακυλίζει ένα σοβαρό κομμάτι του κόστους της εκπαίδευσης στις λαϊκές οικογένειες οι οποίες

δαπανούν περί τα 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ για τις εκπαιδευτικές ανάγκες των παιδιών τους. Η στόχευση της κυβερνητικής πολιτικής είναι προφανής. Είναι η υποταγή της εκπαίδευσης στις τρέχουσες ανάγκες της αγοράς, η αντικατάσταση της όποιας γενικής μόρφωσης από καταρτισιακού χαρακτήρα βραχυπρόθεσμες αποσπασματικές γνώσεις χα-

μηλού κόστους, η υποβάθμιση των υποδομών και των λειτουργικών αναγκών, αλλά και του περιεχομένου της μόρφωσης για το σύνολο των εκπαιδευτικών.

Και στο φετινό προϋπολογισμό εξειδικεύονται και υλοποιούνται οι στόχοι προσαρμογής της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στα μέτρα και τις ανάγκες του καπιταλιστικού εκσυγχρο-

σμού στη χώρα και της εναρμόνισης των λειτουργιών της με τη στρατηγική της Λισαβόνας, των ιδιωτικοποιήσεων και των απελευθερωμένων αγορών. Αρμοδιότητες, πόροι, λειτουργίες, τομείς κοινωνικής πολιτικής συρρικνώνονται και εμπορευματοποιούνται και η έμμεση φορολογία σε βάρος των δημοτών έγκειται η «κότα που γεννά το χρυσό αυγό» για

κάθε δράση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Τέλος, σχετικά με τις στρατιωτικές δαπάνες, είναι σαφές ότι αυτές συνεχίζουν να είναι αυξημένες, όχι για τη θωράκιση της χώρας μας, αλλά για να εξυπηρετήσουν τα ιμπεριαλιστικά σχέδια της νέας τάξης του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ετσι το 2008 οι στρατιωτικές δαπάνες είναι αυξημένες κατά 8,3% σε σχέση με πέρυσι και ανέρχονται στο 10,5% του Κρατικού Προϋπολογισμού. Προβλέπονται, είπε, οι δαπάνες για το ΝΑΤΟ στα 92.744.000 ευρώ, ενώ για τα στρατεύσιμα παιδιά μας μόνο 11.000.000. Εργοστάσια που μπορούν να συμβάλουν στην εθνική άμυνα ιδιωτικοποιούνται ή καταργούνται. Διευρύνεται η εξάρτηση των Ενόπλων Δυνάμεων και της εθνικής άμυνας. Οι αμερικανικές ΝΑΤΟικές βάσεις είναι πολεμικά ορμητήρια. Δεν αποτελούν συντελεστές ασφάλειας, αλλά κινδύνους για τη χώρα, που έχει γίνει ξέφραγο αμπέλι για το ΝΑΤΟ και άλλες δυνάμεις.

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ»
Όργανο Ομοσπονδίας Οικοδόμων
και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
 e-mail: omoikel4@otenet.gr
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Ομοσπονδίας Οικοδόμων
και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 5243.785
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΟΥΛΑΣ
Γρ. Αυξεντίου 12, Α. Κυψέλη
Διευθύνεται από Επιτροπή
Φωτοστοιχειοθεσία - Εκτύπωση:
Τυποεκδοτική ΑΕ, Λεύκης 134, Κρουονέρι Αττικής

ΚΟΔΙΚΟΣ 4507

Όχι σε δικηγόρους

Συνάδελφοι,
 Πολλές φορές απευθυνόμαστε σε δικηγόρους για ζητήματα ασφαλιστικά, εργασιακά κ.ά., που μας απασχολούν. Είναι λάθος. Η πρώτη πόρτα που πρέπει να χτυπήσουμε είναι του Σωματείου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα πάρουμε τις πληροφορίες που μας ενδιαφέρουν, υπεύθυνα και χωρίς να πληρώνουμε δικηγόρους και καμιά φορά και κάποιους άσχετους στο καφενείο, που μας θάζουν σε περιπέτεια.

Αλλαγή διευθύνσεων

Η «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» πάει ταχυδρομικά σε όσους συναδέλφους τα Σωματεία έχουν δώσει τις διευθύνσεις τους. Επειδή όμως πολλές φορές αλλάζουμε κατοικία, θα πρέπει να ενημερώνουμε για τη νέα διεύθυνση τα Σωματεία, ώστε να παίρνουμε την εφημερίδα.

ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

Ετοιμάζουν θηλιά για το εργατικό κίνημα

Τα κρούσματα της τρομοκρατίας, της ποινικοποίησης της συνδικαλιστικής δράσης, των εκβιασμών, των εκδικητικών απολύσεων, του χαφιεδισμού, είτε με τις χαφιεδοκάμερες είτε με χαφιέδες ασφαλίτες είτε με την επιδεικτική παρουσία των κατασταλτικών μηχανισμών στις λαϊκές εργατικές κινητοποιήσεις, παίρνουν σοβαρές διαστάσεις το τελευταίο διάστημα.

Γίνεται φανερό πλέον «διά γυμνού οφθαλμού» ότι η επίθεση του κεφαλαίου στα λαϊκά δικαιώματα και τις κατακτήσεις παίρνει μορφή χιονοστιβάδας. Τα αδιέξοδα του ανταγωνισμού του κεφαλαίου οδηγούν τις κυβερνήσεις - φερέφωνα τους σ' έναν ανελέητο αγώνα δρόμου για να εξασφαλίσουν ανενόχλητα την κερδοφορία του με τη συνεχή επίθεση στο λαϊκό εισόδημα, την Κοινωνική Ασφάλιση, τις ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις, την υποβάθμιση και εμπορευματοποίηση της Υγείας και της Παιδείας, με την όλο και βαθύτερη εκμετάλλευση της εργατικής τάξης. Αυτή η κατάσταση αντικειμενικά θα οξύνει και τους όρους της ταξικής πάλης.

Το αστικό κράτος, ως ο κύριος υπερασπιστής των συμφερόντων του κεφαλαίου, επιδιώκει με κάθε τρόπο να περάσει αυτή την πολιτική και με όποιο κόστος. **Όσο θα αναπτύσσεται το ταξικό εργατικό κίνημα, όσο θα αμφισβητείται από το λαό το σύστημα και τα κόμματα που το υπηρετούν, τόσο θα οξύνεται η ταξική σύγκρουση και αντιπαράθεση.** Σ' αυτές τις συνθήκες η κυβέρνηση επιστρατεύει όλους τους μηχανισμούς, για να χειραγωγήσει το κίνημα, για να καθυστερήσει τις εξελίξεις. Θα γίνεται όλο και πιο επικίνδυνη, πιο επιθετική. **Στόχος**, το ταξικό εργατικό

κίνημα, δηλ. οι δυνάμεις αυτές, που αμφισβητούν την κυριαρχία του κεφαλαίου, βάζουν στόχους πάλης που οδηγούν έξω από τα όρια του συστήματος, πολιτικοποιούν τους αγώνες, ενισχύουν τη συνείδηση της εργατικής τάξης, δημιουργούν προϋποθέσεις ρήξης και ανατροπής του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής.

Δεν είναι τυχαία η προσπάθεια που γίνεται τόσο από τις παρατάξεις της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ που πρόσκεινται στο ΠΑΣΟΚ και στη ΝΔ αντίστοιχα, όσο και της Αυτόνομης Παρέμβασης που πρόσκεινται στο ΣΥΝ, να ελέγξουν, να χειραγωγήσουν, να ενσωματώσουν το εργατικό κίνημα σε μορφές και στόχους πάλης ανώδυνες για την κερδοφορία του κεφαλαίου. Ούτε τυχαίες είναι οι μέθοδοι που ακολουθούν για να εξασφαλίσουν πλειοψηφίες σε σωματεία, Εργατικά Κέντρα, Ομοσπονδίες και στη ΓΣΕΕ.

Σ' αυτή την κατεύθυνση αξιοποιείται και η Δικαιοσύνη και οι άλλοι μηχανισμοί του κράτους τρομοκράτησης της εργατικής τάξης, του λαού γενικότερα. Ορισμένα μόνο παραδείγματα, το τελευταίο διάστημα, επιβεβαιώνουν αυτές μας τις εκτιμήσεις:

- Ο Αρειος Πάγος έκρινε νόμιμη την απόλυση συνδικαλιστή στην Κέρκυρα γιατί, όπως αποφάνθηκε, η δράση του συνιστά «κακόβουλη συμπεριφορά» εις βάρος του εργοδότη. Πρόκειται για απόφαση που αμφισβητεί και τα ελάχιστα που προβλέπονται σχετικά με τη συνδικαλιστική προστασία από το Ν.1264/82. Δημιουργεί δεδικασμένο, στοχεύει να τρομοκρατήσει τους εργαζόμενους, να ποινικοποιήσει τη συνδικαλιστική δράση, να κτυπηθεί το εργατικό κίνημα, να διευκολυνθούν οι εργοδότες στο έργο τους, στο στύψιμο ακόμα περισσότερο των εργατών.

Αν, λοιπόν, δεν είναι αυτή ταξική τοποθέτηση της Δικαιοσύνης, τότε πια είναι:

- Στη Ζάκυνθο δικάζονται τα στελέχη του ταξικού εργατικού κινήματος, σε Εργατικό Κέντρο και Σωματείο Οικοδόμων, γιατί μπήκαν μπροστά και υπερασπίστηκαν τα συμφέροντα των εργατών, γιατί οργάνωσαν την πάλη τους ενάντια στα σχέδια των Ξενοδόχων, των ανθρώπων τους σε δημόσιες υπηρεσίες και αλλού.

- Οι καμεροχαφιέδες, από κάμερες για την προστασία της διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων, έγιναν κάμερες για τη ρύθμιση του κυκλοφοριακού και στο τέλος, με νόμο, για την παρακολούθηση, το χαφιεδισμό δηλαδή του εργατικού λαϊκού κινήματος.

Είναι φανερό πλέον, ότι η καμπάνια της ποινικοποίησης της συνδικαλιστικής δράσης, της κατάργησης των όποιων δημοκρατικών δικαιωμά-

των έχει ο λαός, κτυπάει όλο και πιο δυνατά.

Η κυβέρνηση, με τη συνεργασία και σύμφωνη γνώμη της αξιωματικής αντιπολίτευσης, σφίγγει όλο και πιο πολύ τη θηλιά που στοχεύει να δέσει χειροπόδαρα το εργατικό κίνημα, να περιορίσει τη δράση του.

Η κυβέρνηση και οι άλλοι συνοδοιπόροι της ξέρουν ότι δεν θα το καταφέρουν. Γνωρίζουν ότι το ταξικό κίνημα θα τους βάλει φραγμούς. Ξέρουν ότι η ανατροπή του καπιταλισμού είναι νομοτέλεια. Προσπαθούν, όμως, να επιβραδύνουν τις εξελίξεις, να περισώσουν το σύστημα. Είναι χαρακτηριστική η εξέλιξη με τις απολύσεις των εργαζομένων στα πολυκαταστήματα της «ΚΑΡΦΟΥΡ», της «ΡΕΝΟ», του Δήμου της Πετρούπολης, γιατί τάλμησαν να μπουκ μπροστά, να οργάνωσουν την πάλη των εργατών. Η συνεχής μαχητική παρέμβαση, συντονισμένα, σε όλη την Ελλάδα, των δυνάμεων του ΠΑΜΕ, είχε ως αποτέλεσμα η εργοδοσία «να βάλει την ουρά στα σκέλια» και να επαναπροσλάβει τους απολυμένους. Αυτή είναι η δύναμη του ταξικού εργατικού κινήματος. Όταν το κίνημα την αξιοποιεί σωστά και σε κατεύθυνση ταξική έχει αποτέλεσμα.

Αυτό που προέχει σήμερα, αυτό που μπορεί να βάλει φρένο σ' αυτές τις επιδιώξεις είναι η ανάπτυξη του ταξικού εργατικού κινήματος, η ενίσχυση του ΠΑΜΕ, το δυνάμωμα των Συνδικάτων, η ανάπτυξη καλά προετοιμασμένων και οργανωμένων αγώνων, η αποφασιστική συμμετοχή όλων των εργατών στα σωματεία τους. Αγώνες, που θα αμφισβητούν την παντοδυναμία του καπιταλισμού και παράλληλα θα δημιουργούν προϋποθέσεις για ουσιαστικές αλλαγές στον τόπο.

Με εξουθενωτικούς ρυθμούς συνεχίζει και αυξάνεται η μάζα του τραπεζικού δανεισμού των λαϊκών νοικοκυριών, γεγονός που είναι αποτέλεσμα της εφαρμοζόμενης πολιτικής, της καθήλωσης των εισοδημάτων σε επίπεδα πολύ κάτω ακόμη και από την επίσημη ακρίβεια.

Ηδη και σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας τα δάνεια των νοικοκυριών στο τέλος Οκτώβρη του 2007 ξεπέρασαν κατά πολύ το όριο των 100 δισ. ευρώ, πλησιάζοντας σε απόσταση αναπνοής τα **101 δισ. ευρώ**. Τόσο τα απόλυτα όσο και τα σχετικά μεγέθη απεικονίζουν την κατάσταση οικονομικού στραγγαλισμού των λαϊκών εισοδημάτων σε όφελος της κερδοφο-

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΩΝ

Έφτασε στα 101 δισ. ευρώ και συνεχίζει...

ρίας των τραπεζών που συνεχίζει να εκτοξεύεται στα ύψη με ιλιγγιώδεις ρυθμούς. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι το τελευταίο 12μηνο τα δάνεια των νοικοκυριών αυξάνονται με ρυθμό που ξεπερνά το 1,5 δισ.

ευρώ το μήνα. Σε αυτό το πλαίσιο, στο τέλος Δεκέμβρη του 2007 αναμενόταν να έχουν ξεπεράσει κατά πολύ τα 105 δισ. ευρώ φτάνοντας στο 50% του (προ της αναθεώρησης) ΑΕΠ έναντι ποσοστού 44% του ΑΕΠ

που έκλεισε την προηγούμενη χρονιά (2006).

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Τράπεζας Ελλάδας -Οκτώβρης 2007- ο ετήσιος ρυθμός μεταβολής, αφού ληφθούν υπόψη οι λογιστικές διαγραφές επισφαλών δανείων, διαμορφώνεται σε 23,5%. Ειδικότερα:

• **Νοικοκυριά:** Χτύπησαν για τα καλά «κόκκινο» φτάνοντας στα **100,97 δισ. ευρώ** (από 82,07 δισ. ευρώ τον Οκτώβρη του 2006). Τα στεγαστικά δάνεια έφτασαν σε 67 δισ. ευρώ και τα καταναλωτικά σε 31,1 δισ. ευρώ.

• **Επιχειρήσεις:** Η μάζα του δανεισμού στις τράπεζες διαμορφώθηκε σε 88,76 δισ. ευρώ, ενώ το σύνολο του δανεισμού τους (μαζί με τις εκδόσεις εταιρικών ομολόγων) φτάνει σε **106,26 δισ. ευρώ**.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Κορυφαία και σκληρή αναμέτρηση

Σκληρή μάχη ενάντια στην κυβερνητική πολιτική, την εργοδοτική αδιαλλαξία και τη συμβιβαστική ταχτική του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού, συνεχίζει να δίνει το ταξικό εργατικό κίνημα με μπροστάρη το ΠΑΜΕ.

Αιχμή το επόμενο διάστημα θα αποτελέσει η υπογραφή της ΕΣΣΕ, καθώς και των κλαδικών συμβάσεων, που μαζί με την Κοινωνική Ασφάλιση καθορίζουν τους όρους υπό τους οποίους ζει και δουλεύει η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα και βρίσκονται μόνιμα στην προμετωπίδα της πάλης μας.

Ο αγώνας δεν έχει ανάπαυλα. Χωρίς κανένα εφησυχασμό απαντώντας στις παγίδες και τους ελιγμούς της κυβέρνησης, του κεφαλαίου και των αβανταδόρων τους, τις ηγεσίες του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού, δίνουμε συνέχεια στη μάχη, με εμπιστοσύνη στις δυνάμεις μας.

Σημαντική παρακαταθήκη αποτελούν οι μάχες που δόθηκαν τα προηγούμενα χρόνια και τα αποτελέσματά τους, καθώς και οι τελευταίοι αγώνες για το Ασφαλιστικό. Δεν πετάμε στα σύννεφα. Γνωρίζουμε τις δυσκολίες, ξέρουμε όμως και τις δυνατότητες, πολύ περισσότερο ξέρουμε ότι έχουμε το δικό μας μέρος.

Μάχη με ευρύτερη σημασία

Από την πείρα μας γνωρίζουμε ότι η μάχη για την υπογραφή ΣΣΕ αποτελεί μια σύνθετη μάχη που τις περισσότερες φορές ξεφεύγει κατά πολύ από το στενό οικονομικό της μέρος και από αυτή την άποψη είναι μια μάχη με αυξημένες απαιτήσεις. Ειδικότερα στις μέρες μας, που εντείνεται η επίθεση στα δικαιώματά μας από το σύνολο του μπλοκ των αντεργατικών δυνάμεων και όσο θα αξυνεται η ταξική αντιπαράθεση, θα ξεκαθαρίζονται όλα και περισσότερο οι δύο γραμμές, οι δύο αντιλήψεις που συγκρούονται μέσα στο εργατικό συνδικαλιστικό κί-

νημα.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η πρόταση της ΓΣΕΕ για τη νέα Συλλογική Σύμβαση.

Τη στιγμή που η ακρίβεια τσακίζει κόκαλα και εκατομμύρια εργάτες, συνταξιούχοι, άνεργοι επιβιώνουν με μεροκάματα, μισθούς, συντάξεις και επιδόματα πείνας, η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ βγάζει στην κυριολεξία το κεφάλαιο, τους εργοδότες από το αδιέξοδο νομιμοποιώντας στο έπακρο τις αξιώσεις τους.

Συγκalύπτοντας τις ευθύνες της για τις προηγούμενες συμβάσεις που έχουν καθιλώσει τους μισθούς και τα μεροκάματα και που κρατάνε και τις

συντάξεις σε άθλια χαμηλά επίπεδα, αλλά και δημιουργούν άσχημη αφετηρία για τη νέα διαπραγμάτευση.

Επί της ουσίας στηρίζει την πολιτική ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, αφού προτείνει αυξήσεις που θα συμπεριλαμβάνουν δήθεν την αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας και τον πληθωρισμό. Ετοιμάζονται δηλαδή να υπογράψουν για άλλη μια διετία, μεροκάματα και μισθούς πείνας, πράγμα που θα έχει ως επακόλουθο συντάξεις και επιδόματα να κρατηθούν πάλι σε απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα.

Η πρόταση της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ δεν σταματά εκεί, αλλά νομιμο-

ποιώντας τις αξιώσεις του κεφαλαίου προτείνει η διευθέτηση του χρόνου εργασίας (το χτύπημα δηλαδή του σταθερού ημερήσιου χρόνου εργασίας) να περνάει μέσα από τις συμβάσεις, τη δημιουργία πλαφόν 10% του προσωπικού των επιχειρήσεων με μερική απασχόληση, όπως επίσης να επιτρέπονται εκείνες οι απολύσεις για τις οποίες η εργοδοσία δίνει εξηγήσεις.

Τα ίδια και χειρότερα συμβαίνουν στον τομέα της Κοινωνικής Ασφάλισης, όπου η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ έχει κάνει παντίερα το νόμο Ρέππα. Όλο και περισσότερο γίνεται καθαρό αυτό που λέει ο λαός μας: «Όταν έχεις τέτοιους φίλους, τι να τους κά-

νεις τους εχθρούς...».

Ο εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός είναι υπόλογοι απέναντι στους εργάτες. Οι πλειοψηφίες σε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ ευθύνονται για την ουσιαστική διάσπαση του συνδικαλιστικού κινήματος.

Ευθύνονται γιατί χρόνια τώρα υποτάσσουν τη δράση τους και μαζί μεγάλα τμήματα του συνδικαλιστικού κινήματος στις εκάστοτε κυβερνητικές ή αντιπολιτευτικές ανάγκες είτε του ΠΑΣΟΚ είτε της ΝΔ και βέβαια συνολικότερα στις ανάγκες του κεφαλαίου. Αυτή η ταχτική είναι συνυπεύθυνη για τις απώλειες δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Οι οικονομικές και πολιτικές διαστάσεις

Από πολύ νωρίς κυβέρνηση και κεφαλαιοκράτες έριξαν στην πιάτσα τα γνωστά πλέον επιχειρήματα για το ύψος των αυξήσεων: «ανάπτυξη της οικονομίας», «ανταγωνιστικότητα», «ανάγκη για επιτάχυνση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων».

Η διαφανής κρίση της οικονομίας και η αύξηση της ανεργίας θα χρησιμοποιηθεί για την επίτευξη των στόχων τους. Παράλληλα, δεν κρύβουν τις προθέσεις τους για γενικότερο χτύπημα των συλλογικών συμβάσεων και πλήρη απελευθέρωση της αγοράς εργασίας.

Την ίδια στιγμή που τα κέρδη τους έχουν φτάσει σε δυσθεώρητα ύψη (6,6 και 8,4 δισ. ευρώ κέρδη απόκομιση αν εισηγήμενες στο χρηματιστήριο το 2006 και 2007 αντίστοιχα) την ίδια στιγμή ξαναζεσταίνουν τα σώμα επιχειρήματα ότι «ένοχοι» για την αύξηση του πληθωρισμού, την ανεργία και την κατάσταση του ασφαλιστικού συστήματος, είναι οι μισθοί και συντάξεις ζητώντας παραπέρα περιορισμούς, αλλά και περικοπές στις

κοινωνικές δαπάνες.

Η αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης εντείνεται. Το επόμενο διάστημα είναι σίγουρο ότι θα ξεδιπλωθεί με μεγαλύτερη σφοδρότητα χειροτερεύοντας συνολικά την κατάσταση της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων.

Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι η οικονομική πολιτική έχει τη σφραγίδα των δύο κομμάτων, του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, και των κομμάτων που κινούνται στον ίδιο αστερισμό.

Χρειάζεται, επομένως, να κατανοηθεί ότι η λύση των προβλημάτων, η βελτίωση της θέσης μας είναι πριν απ' όλα ζήτημα πολιτικό και περνάει μέσα από την αποδυνάμωση των κομμάτων του κεφαλαίου, την αλλαγή του πολιτικού συστήματος, με την ενίσχυση των πολιτικών που θέτουν στο κέντρο της προσοχής τους τους εργάτες και τις ανάγκες τους.

Όσοι μας καλούν να αποσυνδέσουμε την πάλη μας για οικονομικές διεκδικήσεις από την πάλη για αλλαγή πολιτικής μας καλούν στην ουσία να

απεμπολήσουμε τα δικαιώματά μας και να δικαιώσουμε την κερδοφορία του κεφαλαίου.

Γίνεται έτσι ολοφάνερο το τι θα αντιμετωπίσουμε και σε ποια κατεύθυνση χρειάζεται να κινηθούμε.

Δε θα κουραστούμε να το επαναλαμβάνουμε, όσες φορές κι αν χρειαστεί, ότι «τα κέρδη των κεφαλαιοκρατών είναι ασυμβίβαστα με τις ανάγκες των εργατών». Οι εργάτες διαμορφώνουν το δικό τους πλαίσιο πάλης, βασισμένο στις δικές τους σύγχρονες ανάγκες, αλλά και τις δυνατότητες που σήμερα υπάρχουν και που τις έχουν διαμορφώσει οι ίδιοι με τη δουλειά τους. Εχουμε το δοκιμασμένο πλαίσιο του ΠΑΜΕ που βρίσκεται στην απέναντι όχθη από τις απαιτήσεις του κεφαλαίου.

Εχουμε την προηγούμενη πείρα, ότι η ταξική γραμμή πάλης είναι κανή να αποσπά κατακτήσεις. Οι δύο προηγούμενες συμβάσεις της Ομοσπονδίας, οι συμβάσεις του Σωματείου Μετάλλου Πειραιά, οι συμβάσεις σωματείων των Ξενοδοχού-

παλλίων και άλλων ταξικών σωματείων, αυτό επιβεβαιώνουν.

Η προετοιμασία του κλάδου γι' αυτή τη σημαντική αναμέτρηση αποκτά κρίσιμη σημασία. Η απεργία στις 13 του Φλεβάρη πρέπει να αποτελέσει ένα βήμα παραπέρα στην κλιμάκωση της πάλης.

Ευθύνη των σωματείων είναι μαζί με την προπαγάνδη του πλαισίου πάλης, η αποκάλυψη της διασπαστικής συμβιβαστικής δράσης του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού, η ανάγκη αποδυνάμωσής του ως όρος για την αποτελεσματικότητα της πάλης μας, η κατανόηση ότι η ύπαρξή τους αποτελεί σοβαρό εμπόδιο στη διατήρηση και στη διεύρυνση των δικαιωμάτων μας.

Στόχος μας η βελτίωση της λειτουργίας, ο σχεδιασμός της δράσης, εξασφαλίζοντας όλο και πιο μαζική συμμετοχή στη δράση νέων δυνάμεων, πηγαίνοντας παραπέρα τα βήματα που έγιναν το προηγούμενο διάστημα, δημιουργώντας τις προϋποθέσεις για κλιμάκωση της πάλης μας.

ΥΠΟΘΕΣΗ ΖΑΧΟΠΟΥΛΟΥ

Το σάπιο του πολιτικού συστήματος και η λαϊκή παρέμβαση

Η «υπόθεση Ζαχόπουλου» απειλευθέρωσε στην ατμόσφαιρα τα δηλητηριώδη «αέρια» μιας αδυσώπητης σκληρής οικονομικής και πολιτικής πάλης που διεξάγεται ανάμεσα σε επιχειρηματικούς ομίλους και κέντρα εξουσίας, με στόχο το μοίρασμα του πλούτου και τον έλεγχο των πολιτικών εξελίξεων σε βάρος του λαού, ενδεχομένως την αναμόρφωση του πολιτικού σκηνικού.

Μαρτυρά πολλά η στάση τηλεοπτικών κυρίως ΜΜΕ στη διάρκεια της μετεκλογικής εσωκομματικής κρίσης στο ΠΑΣΟΚ με την ανοιχτή προνομή για την προεδρία. Ακόμα και στο Συνασπισμό ο υποψήφιος για την προεδρία Φ. Κουβέλης κατήγγειλε παρέμβαση των ΜΜΕ υπέρ του Αλ. Τσίπρα.

Η πλουτοκρατία και το πολιτικό της σύστημα αγωνιά για το μέλλον του δικομματισμού. Είναι φανερό ότι τα πιο ισχυρά τμήματα του κεφαλαίου παρεμβαίνουν άμεσα στο πολιτικό σκηνικό, ακόμα και στα κόμματα που υπηρετούν το αστικό σύστημα ή δεν το αμφισβητούν, αφενός για να κατακτήσουν μεγαλύτερα μερίδια στην οικονομική πίτα, αφετέρου για να προωθηθούν ελεγχόμενα πολιτικά σενάρια. Ευρύτερος στόχος να διαμορφώσουν εναλλακτικά σενάρια στη δικομματική εναλλαγή, από ομάδες και πολιτικά σχήματα που είναι ακίνδυνα ή ανώδυνα για την πολιτική του κεφαλαίου, δημιουργώντας και νέα κόμματα αν χρειαστεί, πλήρως ελεγχόμενα από το κεφάλαιο.

Σκάνδαλο είναι η ύπαρξή τους

Η πίτα που οι εργαζόμενοι ζυμώνουν είναι μεγάλη. Πιο μεγάλη η σφαγή στους κόλπους της άρχουσας τάξης για το ποιος θα αποσπάσει το μεγαλύτερο κομμάτι. Αυτό το σκάνδαλο της κλοπής του ιδρώτα του λαού είναι η μήτρα που γεννοβολά άπειρα άλλα, κι ας μένει εκτός του «πεδίου βολής» όσων υποκριτικά ορκίζονται στην εξυγίανση, στην κάθαρση και τη διαφάνεια.

Πέρα από τις υπόγειες συναλλαγές, υπάρχουν κι αυτές που γίνονται στο φως του ήλιου, όχι λιγότερο σκανδαλώδεις, που αποδεικνύουν ότι οικονομική και πολιτική εξουσία είναι παραπάνω από διαπλεκόμενες. Δεν είναι σκάνδαλο η -με την ευλογία της εκάστοτε κυβέρνησης- χαριστική ρύθμιση χρεών προς τα ασφαλιστικά ταμεία, την εφορία κλπ.; Δεν είναι σκάνδαλο ότι μεγαλοεργολάβοι κυκλοφορούν ελεύθεροι παράτι έχουν υπεξαρρέσει ασφαλιστικές εισφορές τις οποίες έχουν καταβάλει οι εργαζόμενοι; Δεν είναι σκάνδαλο οι «νόμιμες» επιχορηγήσεις των δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ που λαμβάνουν με διάφορους τρόπους τα μεγάλα συγκροτήματα; Δεν είναι σκάνδαλο η μείωση του συντελεστή φορολόγησης κερδών από 35% σε 25%; Η παράδοση δημόσιων εκτάσεων, λιμανιών, δημόσιων επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας στα νύχια του μεγάλου κεφαλαίου; Τα αντισυμβαλλόμενα, εργασιακά μέτρα υπέρ του κεφαλαίου; Δεν είναι σκάνδαλο τα 9 δισ. ευρώ κέρδη το διάστημα 2006-2007 των εισηγμένων στο χρηματιστήριο εταιρειών για τον συνταξοχρό και τον εργαζόμενο με 500 και 600 ευρώ σύνταξη ή μισθό;

Η διαφθορά και η σήψη επεκτείνονται και μεγάλωνουν όσο θεριεύει ο παρασιτισμός που δημιουργεί το μονοπωλιακό κεφάλαιο, όσο προωθούνται οι αντιδραστικές αναπροσαρμογές που έ-

Σκίτσο του Βασίλη Παπαθεωρογίου (από το «Ριζοσπάστη»)

ΠΥΟΪΪΕΥΕΪΟ, %ΕΞΪΟΑΘΕ

Πείτε μας για τις οικονομικές ατασθαλίες του υπουργείου Πολιτισμού, απαιτεί η εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ στο πάνελ. Μιλάτε εσείς που επί των ημερών σας αποκαλύφθηκε μια τρύπα τόσων δισεκατομμυρίων δραχμών; ανταπαντά ο κυβερνητικός βουλευτής. Πρέπει να σταματήσουν αυτές οι αλληλοκαταγγελίες της ρεμούλας, γιατί με κάτι τέτοια πέφτει συνεχώς το ποσοστό του δικομματισμού, παρεμβαίνει ο δημοσιογράφος συντονιστής της εκπομπής. Σιγά που πέφτει, 80% ήταν πάλι στις πρόσφατες εκλογές, λέει με κοροϊδευτικό τόνο ο νεοδημοκράτης.

Αυτός ο διάλογος, μάλλον δε χρειάζεται πολλά σχόλια. Ο ελληνικός λαός καλά θα κάνει να απεγκλωβιστεί μαζικά και το ταχύτερο δυνατόν από τα κόμματα που, μέσα στη δυσωδία της σάπιας και αντιλαϊκής πολιτικής τους, συνεχίζουν να τον περιπαίζουν, να τον λοιδορούν, να τον χλευάζουν. Και, βέβαια, απεγκλωβισμός σημαίνει να κάνει επιλογή που δε θα οδηγήσει μέσω άλλης διαδρομής στην, φτιασιδωμένη μεν, αλλά κατά τ' άλλα, ίδια πολιτική διαχείριση του συστήματος. Όσο για τους εκπροσώπους της «τέταρτης εξουσίας», που καμώνονται ότι θέλουν να του αποκαλύψουν την αλήθεια, ό,τι κάνουν είναι για τη διατήρηση του συστήματος με δικομματική, διπολική ή άλλη μορφή.

χει ανάγκη σήμερα για να διασφαλίσει τα υπερκέρδη του. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ πριν και της ΝΔ σήμερα με την πολιτική τους υπηρετήσαν ευσυνείδητα το μονοπωλιακό κεφάλαιο. Ας σκεφτεί κάθε άνθρωπος του μόθου πόσες γαλακτοβιομηχανίες υπήρχαν πριν λίγα μόνο χρόνια και πόσες είναι σήμερα, πόσο πουλάνε το γάλα και

ΠΑΥ, ΕΙΕΪ, ~

Απ' τη μια, μαθαίνουν τον κόσμο να παρακολουθεί τη ζωή του κάθε τυχάρπαστου «τηλεαστέρα», τις «ροζ» περιπέτειες του κάθε «ηλεκμαίνανου», τα «δράματα» της κάθε τηλεοπτικής περσόνας. Απ' την άλλη, κάνουν κριτική στον κόσμο που εξάντλησε την εφημερίδα που δημοσίευσε τις «ροζ» φωτογραφίες του Ζαχόπουλου. Και η συγκεκριμένη εφημερίδα και γενικότερα τα αστικά ΜΜΕ λειτουργούν με συγκεκριμένο τρόπο, είναι επιχειρήσεις. Η δημοσίευση των «ροζ» φωτογραφιών δεν είναι τίποτα παραπάνω από μια φυσική συνέχεια της πρακτικής τους. Όταν υπάρχει πόλεμος συμφερόντων δεν υπάρχει έλλοσ σε προσωπικά δεδομένα και ζωή. Όταν κριτήριο είναι το κέρδος, δημοσιεύεται ό,τι πουλάει. Η σήψη δεν προέκυψε έτσι ξαφνικά. Όταν η κρεατομηχανή ανοίγει, μπαίνει πάντα κρέας. Αυτά τα λίγα για τους διάφορους «σοβαρούς» και «ασόβαρους» των τηλεοπτικών παραθύρων που πουλάνε «ηθική» και δεοντολογία στα τηλεπαράθυρα, λες και ανακάλυψαν την Αμερική.

πόσο το αγοράζουν από τον κτηνοτρόφο που αφανίζεται.

Πόσες τράπεζες βρισκόταν υπό δημόσιο έλεγχο και σε ποιων τα χέρια βρισκόταν σήμερα. Για παράδειγμα, το 56% της Εθνικής έχει περάσει στον έλεγχο ξένων κεφαλαίων. Τα ΕΛΠΕ δόθηκαν στον Λάτση. Το 49% της ΔΕΗ ανήκει σε

ιδιώτες, όπως και το 73% του ΟΤΕ. Επιχειρηματικοί όμιλοι, όπως η «Μαρφίν», εξαπλώνονται αγοράζοντας ό,τι πουλιέται. Η κερδοφορία της προϋποθέτει μια πολιτική που, π.χ., απαξιώνει το δημόσιο σύστημα Υγείας ώστε τα τρία μισευτήρια που έχει στην ιδιοκτησία της να έχουν αίγουρη πελατεία.

Η εμπορευματοποίηση των αναγκών της λαϊκής οικογένειας και των κοινωνικών αγαθών είναι βασικός παράγοντας που τροφοδοτεί τον προσωπικό χρηματισμό, την προσπάθεια χειραγώγησης και εξαγοράς μέρους των λαϊκών στρωμάτων, την πλήρη υποταγή τους. Η ομηρία των χιλιάδων εκτάκτων εργαζομένων στο Δημόσιο, που δημιουργήσαν οι κυβερνήσεις ΝΔ - ΠΑΣΟΚ, ήταν συνειδητή επιλογή τους, για να εκβιάζουν. Το «φακελάκι», το «λάδωμα», το «μαύρο χρήμα», το ρουσφέτι, κ.ά., χρησιμοποιήθηκαν και χρησιμοποιούνται από τα κόμματα του δικομματισμού και τους μηχανισμούς εξουσίας για να εξαγοράσουν, να ενσωματώσουν ανθρώπους και συνειδήσεις. Οι μίζες αποτελούν μόνιμο στοιχείο των οικονομικών συναλλαγών, γιατί είναι συστατικό στοιχείο του αδυσώπητου επιχειρηματικού ανταγωνισμού για το υπερκέρδος.

Ο λαός πρέπει να απαντήσει

Παρά τη βεβαιωμένη ανθηρή πορεία των κερδών του, το μεγάλο κεφάλαιο ανησυχεί. Η λαϊκή δυσανεμία, το δυνάμωμα της εργατικής αντίστασης και πάλης κατά των αντιδραστικών μέτρων που προωθεί η κυβέρνηση της ΝΔ στο Ασφαλιστικό, στα Εργασιακά, στην Παιδεία, είναι εμπόδια στην ταχύρυθμη προώθηση συνδυασμένων αντιλαϊκών μεταρρυθμίσεων. Στην ισχυροποίηση της ταξικής αντιπαθειας του εργατικού κινήματος βλέπει τον πραγματικό του αντίπαλο. Και τον πολεμά με κάθε μέσο που διαθέτει. Από τα ΜΜΕ που έχει στην ιδιοκτησία του οι θέσεις και οι δραστηριότητές του είναι εξοφανόμενες, είτε διαστρεβλώνονται και κατασκευάζονται.

Οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να αποπροσανατολιστούν. Το κυρίαρχο πολιτικό σύστημα, κυβέρνηση, δικομματισμός, τα κόμματα και τα ΜΜΕ της πλουτοκρατίας, βρίσκονται σε πλήρη διάσταση με τα λαϊκά συμφέροντα. Δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν τη σήψη, είναι υποκρισία να εμφανίζονται ως δυνάμεις εξυγίανσης. Αυτό που επιδιώκουν είναι να αξιοποιήσουν τα σκάνδαλα και τη διαφθορά σε κατεύθυνση που θα ανακόψει τις διεργασίες ριζοσπαστικοποίησης, πολιτικής διαφοροποίησης σύμφωνα με τις ταξικές ανάγκες. Στόχος είναι ο αποπροσανατολισμός των εργατικών - λαϊκών αντιστάσεων που αναμφίβολα υπάρχουν και προκαλούν φθορά στην κυβέρνηση της ΝΔ, όπως και πριν από 4 χρόνια στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Ο μόνος τρόπος που μπορεί ο λαός να αντιμετωπίσει τα φαινόμενα της διαφθοράς είναι να παρέμβει πιο αποφασιστικά με το οργανωμένο εργατικό - λαϊκό κίνημα, πολιτικοποιώντας την πάλη του, διεκδικώντας πρωταγωνιστικό ρόλο στις εξελίξεις, συνδέοντας τους αγώνες για την αποτροπή των αντιδραστικών μέτρων, την απόσπαση -όπου γίνεται- κατακτήσεων, με το στόχο της ριζικής αλλαγής στην οικονομία και την εξουσία. Με αυτό το στόχο είναι ανάγκη να συνδεθούν οι αγώνες για την άμεση παρεμπόδιση και την ανατροπή των αντιδραστικών μέτρων, για την καταδίκη των φαινομένων σήψης του αστικού πολιτικού συστήματος.

ΓΙΑΤΙ ΣΚΟΤΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

«Καύσιμη ύλη» στην ατμομηχανή του καπιταλιστικού κέρδους

Οσο αυξάνονται τα κέρδη των μονοπωλίων, των εργολάβων, των κατασκευαστικών εταιρειών, τόσο θα αυγατίζει και ο αριθμός των νεκρών και σκακατεμένων εργατών στα κάτεργα της εργοδοσίας.

Τα αστρονομικά κέρδη που παρουσιάζουν οι ελληνικές εταιρείες, οι τράπεζες, οι κατασκευαστικοί όμιλοι και εργολάβοι, το 2007, είναι άμεσα συνδεδεμένα με τους 110 νεκρούς εργάτες και τους εκατοντάδες σκακατεμένους. Τα τελευταία 8 χρόνια οι νεκροί εργάτες έφθασαν τους 1.092! Από αυτούς το 70% είναι από τον κλάδο των Κατασκευών. Αυτά τα στοιχεία αναφέρονται στα καταγεγραμμένα. Είναι σίγουρο πως πρόκειται για πολύ περισσότερα, αν μάλιστα συμπεριλάβουμε και όσους κατέληξαν στο δρόμο προς το νοσοκομείο ή μετά από μέρες.

Τα κέρδη του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, το 2007, είναι συνδεδεμένα με τους 167 χιλιάδες νεκρούς εργάτες και τους 300 χιλιάδες σκακατεμένους μέσα στο χρόνο που πέρασε.

Ναι, όσο κι αν σοκάρουν οι αριθμοί, αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτό είναι το αποτέλεσμα μιας πολιτικής που βαθαίνει και διευρύνει τη φτώχεια, την εξαθλίωση, την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης. Οι εργοδότες θεωρούν τους εργάτες «καύσιμη ύλη» στην ατμομηχανή της ανταγωνιστικότητας, της καπιταλιστικής ανάπτυξης, της αύξησης των κερδών τους. Όσο θα οξύνεται ο ανταγωνισμός του κεφαλαίου θα αυξάνονται οι στροφές της καπιταλιστικής μηχανής, θα αυξάνονται τα θύματα που ρίχνονται στην κρεατομηχανή που παράγει πλούτο για τους λίγους, φτώχεια, ανέχεια, εξαθλίωση, για τους πολλούς.

Τη στιγμή, λοιπόν, που οι δολοφονημένοι εργάτες στα κάτεργα της εργοδοσίας πολλαπλασιάζονται, τη στιγμή που χιλιάδες άλλοι πεθαίνουν από επαγγελματικές ασθένειες και χιλιάδες άλλοι μένουν για πάντα ανάπηροι από τις άθλιες συνθήκες εργασίας, η κυβέρνηση έρχεται να κατεδαφίσει

ό,τι έχει απομείνει από το ασφαλτικό σύστημα, μας επιφυλάσσει να μείνουμε στο μαδέρι μέχρι να πεθάνουμε.

- Προωθεί την κατάργηση των ΒΑΕ, που σημαίνει αύξηση του ορίου συνταξοδότησης από 5 έως 15 χρόνια, για τους οικοδόμους 7 χρόνια.

- Κάνει δυσμενέστερους τους όρους απασχόλησης των αναπηρικών συντάξεων.

- Καταργεί την ασφαλιστική αναπηρία, που σημαίνει ότι ένας οικοδόμος που μπορεί να έχει αναπηρία 80% δεν θα δικαιούται σύνταξη, με τη δικαιολογία ότι μπορεί να βρει δουλειά κάπου αλλού, εκτός οικοδομής. Το αποτέλεσμα θα είναι να γεμίσουν οι γωνιές επαίτες και εξαθλιωμένους.

Η κυβέρνηση της ΝΔ και η προηγούμενη του ΠΑΣΟΚ προσπαθούν να πείσουν τους εργαζομένους ότι τάχα τα ατυχήματα είναι αποτέλεσμα της «κακής ώρας», της «απροσεξίας των εργατών» και λιγότερο ευθύνη των εργοδοτών. Δηλαδή, βγάζουν λάδι την πολιτική που άσκησαν και ασκούν στον τομέα της Υγιεινής και Ασφάλειας στους χώρους δουλειάς, την ανυπαρξία, ουσιαστικά, μέτρων προστασίας της ζωής των εργαζομένων.

Όύτε η κακή ώρα είναι, ούτε οι εργάτες φταίει. Η ρίζα του κακού είναι το ΚΕΡΔΟΣ. Τα μέτρα προστασίας της ζωής των εργατών είναι κόστος και το αποφεύγουν όπως «ο διάολος το λιβάνι». Όσοι είναι υποστηρικτές της καπιταλιστικής ανάπτυξης, της ανταγωνιστικότητας, της αύξησης των κερδών του κεφαλαίου, είναι φανερό πως δεν μπορεί να είναι και οπαδοί της ακεραιότητας της ανθρώπινης ζωής.

Δεν είναι ζήτημα, λοιπόν, καλών ή κακών υπουργών ή κυβερνήσεων, καλών ή κακών χειρισμών. Είναι αποτέλεσμα μιας οικονομικής ανάπτυξης που οικοδομείται με γνώμονα το κέρδος των καπιταλιστών. Αυτή η οικονομική ανάπτυξη στηρίζεται και προωθείται από συγκεκριμένες πολιτικές που εκφράζονται από τα κόμματα του δικομματισμού (ΝΔ & ΠΑΣΟΚ) και στο εργατικό κίνημα στηρίζεται από αυτές τις δυνάμεις και τις άλλες που «κλείνουν το μάτι» στις επιλογές της ΕΕ.

Δύο παραδείγματα καταδεικνύουν του λόγου το αληθές:

1. Η προηγούμενη κυβέρνηση παράγγειλε στη Γερμανία 10 υποβρύχια και έδωσε προκαταβολή το 80% της αξίας τους. (Σημειώνουμε πως

μέχρι σήμερα δεν τα έχουν παραλάβει γιατί όπως λένε, υπάρχουν κατασκευαστικές ατέλειες.) Της ήταν όμως αδύνατον να αγοράσει 20-30 αυτοκίνητα για τη μεταφορά επιθεωρητών για ελέγχους στα εργοτάξια, στους χώρους δουλειάς.

ΝΔ και ΠΑΣΟΚ στρατολογήουν χιλιάδες εθελοντές στρατιώτες, που στοχάζουν δια. ευρώ στον ελληνικό λαό, για να υπηρετήσουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου, στο Κόσσοβο, το Αφγανιστάν, το Ιράκ και είναι έτοιμοι να στείλουν στρατό όπου αλλού τους το ζητήσουν τα μεγάλα αφεντικά. Τους είναι όμως αδύνατο, και δεν αντέχει η οικονομία, να προσλάβουν προσωπικό για να ενισχύσουν τα ΚΕΠΕΚ, τις Επιθεωρήσεις Εργασίας.

Η προηγούμενη και η σημερινή κυβέρνηση διαθέτουν δισεκατομμύρια για να εξοπλίσουν τις δυνάμεις καταστολής για να αντιμετωπίσουν τον εχθρό - λαό, με όπλα, εξαρτήσεις, χημικά, εκπαιδευμένους σκύλους, αύρες, καμεραχαφιέδες, χαφιέδες σε διατεταγμένη υπηρεσία κ.ά. Δε διαθέτουν όμως δεκάρα για να εξοπλίσουν με ειδικά όργανα τις υπηρεσίες ώστε να γίνουν

πιο αποτελεσματικές στη δουλειά τους. Για παράδειγμα, τα ΚΕΠΕΚ δεν έχουν όργανα μέτρησης της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στις σήραγγες, με αποτέλεσμα εργάτες να δουλεύουν σε άθλιες, απάνθρωπες συνθήκες, να καταπονείται η υγεία τους, συχνά να τους βγάζουν από μέσα λπόθυμους. Δεν έχουν όργανα μέτρησης θερμότητας, υγρασίας κ.ά. Αν όμως το κάνουν αυτοί οι εργοδότες να αγοράσουν σύγχρονα καταλυτικά μηχανήματα για τις σήραγγες, σημαίνει ότι θα πρέπει να αγοράσουν σύγχρονα μηχανήματα εξερισμού, σημαίνει ότι οι εργάτες δεν θα πιάνουν δουλειά αμέσως μετά τις εκρήξεις όπως γίνεται σήμερα, σημαίνει ότι θα πρέπει να εξοπλίσουν τους εργάτες με σύγχρονες μάσκες κι όχι μ' αυτές του ξεσκονίσματος που τους δίνουν τώρα.

Ναι, λοιπόν, γιατί βάζουν πλάτη οι κυβερνήσεις να αυγατίζουν τα κέρδη των εργοδοτών, να αποφεύγουν τα «περιττά» έξοδα.

Να γιατί, οι κυβερνήσεις του κεφαλαίου είναι συνένοχες στα εγκλήματα που διαπράττονται στους χώρους δουλειάς.

2. Την περίοδο κατασκευής

του Ολυμπιακού Χωριού και των άλλων Ολυμπιακών έργων η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ υπέγραψε μνημόνιο εργασιακής ειρήνης με τον Οργανισμό «Αθήνα 2004», δηλ. με την κυρία Αγγελουπούλου, με τη δικαιολογία της έγκαιρης κατασκευής των έργων. Το αποτέλεσμα ήταν να θρηνησούμε 16 νεκρούς εργάτες στα Ολυμπιακά έργα. Η λίστα θα ήταν πολύ μεγαλύτερη αν το Συνδικάτο της Αθήνας δεν ανέπτυξε μια αξιολογία και συνεχή δράση σ' αυτούς τους χώρους. Η πλειοψηφία, λοιπόν, της ΓΣΕΕ όταν υπογράφει συμβάσεις πείνας με τους εργοδότες, επικαλείται τα ζητήματα της ανάπτυξης, της ανταγωνιστικότητας, της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Τα ίδια ελατήρια την ώθησαν να υπογράψει το μνημόνιο της εργασιακής ειρήνης με τον «Αθήνα 2004». Γι' αυτό είναι συνένοχη στα εγκλήματα των κατασκευαστικών εταιρειών σε βάρος των οικοδόμων στα Ολυμπιακά έργα.

Ναι, λοιπόν, γιατί την ευθύνη την έχουν ακραία οι κυβερνήσεις που κάνουν πλάτες στους εργοδότες να θεωρούν τη ζωή των εργατών αναλώσιμο υλικό, προκειμένου να αυγατίζουν τα κέρδη τους. Να γιατί εμείς οι εργάτες πρέπει να σταθίσουμε τις ευθύνες μας, να επιλέξουμε με ποιον θα πάμε και ποιον θα αφήσουμε.

Τα κέρδη του κεφαλαίου είναι βαμμένα με το αίμα και ποτισμένα με τον ιδρώτα των εργατών. Ας μη συμβάλλουμε στην ενίσχυση αυτών των δυνάμεων που βάζουν πλάτη να πολλαπλασιάζονται τα κέρδη των εργοδοτών, αδιαφορώντας για το κόστος της ανθρώπινης υγείας και της ζωής των εργατών.

Είναι επιβεβλημένο, κάθε οικοδόμος, κάθε εργάτης στο χώρο δουλειάς, να πάρει την υπόθεση στα χέρια του. Να μην πειθαρχεί στον εργοδότη, που τον εκβιάζει, τον τρομοκρατεί για να κάνει τη δουλειά του. Να ενημερώνουμε το Συνδικάτο για να παρεμβαίνει έγκαιρα και αποφασιστικά στους χώρους δουλειάς, για να προλαβαίνουμε τα χειρότερα.

Πεδίο ανταγωνισμού των ιμπεριαλιστών ολόκληρη η Ανατολική Μεσόγειος

Ο ανταγωνισμός -που υπήρχε πάντα ανάμεσα στις Ηνωμένες Πολιτείες, στη Γαλλία, στη Γερμανία, στη Μεγάλη Βρετανία- στην περιοχή της Μέσης Ανατολής και της Ανατολικής Μεσογείου έχει τώρα διευρυνθεί, καθώς ο ανταγωνισμός πια συμπεριλαμβάνει και τη Ρωσία και έχει διευρυνθεί ακόμα παραπέρα, καθώς ανταγωνιστές οι δυνάμεις θεωρούν και την Κίνα και την Ινδία. Επεκτείνεται ο ανταγωνισμός τους σε ολόκληρη τη Νοτιοανατολική Ασία, συνεχώς, γίνεται οξύς και παίρνει το χαρακτήρα του πολέμου, των πραξικοπημάτων, των δολοφονιών, όλα αυτά τα οποία έχουμε γνωρίσει.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν σπάσει τα μούτρα τους στο Ιράκ, στο Λίβανο. Δεν μπορούμε να πούμε ότι έχουν καταφέρει να περάσουν εύκολα τα σχέδιά τους. Ωστόσο έχουν αντιταθίσει τις δυσκολίες στην περιοχή, καθώς έχουν εγκαταστήσει νέες στρατιωτικές βάσεις στα Βαλκάνια, στη Ρουμανία, στη Βουλγαρία, στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, στο Κοσσυφοπέδιο, το οποίο βρίσκεται σε πορεία αυτονομίας. Και ακριβώς εμφανίζονται οι Ηνωμένες Πολιτείες έχοντας μια βάση στα Βαλκάνια να κλιμακώνουν την επίθεσή τους στην περιοχή.

Ταυτόχρονα, έχει ενισχυθεί, έχει πολλαπλασιαστεί, η στρατιωτική δράση της ΕΕ.

Το πρώτο στοιχείο είναι ότι τώρα πια ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών αναθέτει στρατιωτικές επιχειρήσεις. Εμφανίζονται με διάφορες μορφές, και ως ειρηνευτικές δυνάμεις, πότε στο ΝΑΤΟ, και πότε σε δυνάμεις στρατιωτικές της ΕΕ. Πρόκειται για μια πολύ σοβαρή εξέλιξη. Μέχρι τώρα τον ΟΗΕ, όπως στην Κύπρο λ.χ., τον είχαμε γνωρίσει με τη μορφή των κυανοκράνων, για να βοηθήσουν στην ειρήνευση σε επίμαχες περιοχές.

Το δεύτερο είναι ο σχεδιασμός να δημιουργηθεί ένας αντιπρομοκρατικός Οργανισμός Μέσης Ανατολής, που θα συντονίζει τις αστυνομικές δυνάμεις, τις υπηρεσίες πληροφοριών και ασφαλείας των Δυτικών με αυτές των μετριπαθών -έτσι τις λένε- αραβικών δυνάμεων. Δηλαδή με τις φιλικές προς τις Ηνωμένες Πολιτείες και με τις συμβιβασμένες κρατικές - πολιτικές δυνάμεις. Αν διαμορφωθεί αυτό, πρόκειται για μια πάρα πολύ, εξαιρετικά σοβαρή, αρνητική εξέλιξη.

Τρίτο ζήτημα είναι το Παλαιστινιακό. Η υπόθεση έχει φύγει πια και από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών και από το «κουαρτέτο». Τώ-

ρα έχουν αναλάβει οι Ηνωμένες Πολιτείες υπό την αιγίδα του Μπους. Διεξάγονται συζητήσεις για την επίλυση, τάχα, του Παλαιστινιακού, με βάση τον «οδικό χάρτη». Η ουσία είναι η εξής: Προωθείται ένα νέο κράτος χωρίς σύνορα. Μεθοδεύεται -υπάρχει ένας τέτοιος προβληματισμός- η αυτονομία της Λωρίδας της Γάζας και η διχοτόμηση παλαιστινιακών εδαφών. Και το κυριότερο, για να προωθηθεί αυτό το σχέδιο, το δήθεν ανεξάρτητο παλαιστινιακό κράτος, πρέπει η παλαιστινιακή ηγεσία, ο Αμπάς με τις δυνάμεις

του, να κηρύξει τον πόλεμο εσωτερικά, κατά των εξτρεμιστών, όπως λένε, κατά του λαού που αντιστέκεται. Πρέπει να πούμε ότι οι δεσμεύσεις, εάν προχωρήσει αυτό το σχέδιο, που θα αναλάβει η παλαιστινιακή ηγεσία και οι συνέπειες από αυτές τις δεσμεύσεις, θα είναι πολύ χειρότερες από τους αποκλεισμούς που είχαν μετά τις εκλογές, όταν αναδείχτηκε ως δύναμη η «Χαμάς».

Από την άλλη πλευρά, η τουρκική εισβολή στο Βόρειο Ιράκ, γίνεται με την ανοχή από ό,τι φαίνεται των

Ηνωμένων Πολιτειών και την επιθυμία τους, και σήμερα οι τουρκικές δυνάμεις ελέγχουν τη ροή των ποταμών, των νερών δηλαδή, προς Συρία και Ιράκ. Στον αστερισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ ταξιδεύει η ελληνική κυβέρνηση. Έχουμε τη συγκρότηση κοινών στρατιωτικών σωμάτων με την Τουρκία στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ. Πρόκειται για μια πάρα πολύ σοβαρή εξέλιξη που αποδεικνύει ότι πέρα από τις διαφορές που υπάρχουν ανάμεσα στις χώρες, υπάρχουν τα κοινά συμφέροντα των αστικών τά-

ξεων και των αστικών πολιτικών δυνάμεων.

Η ελληνική κυβέρνηση εμφανίζεται σε ολόκληρη την περιοχή, και στο Παλαιστινιακό και στο θέμα του Λίβανου και στην προσπάθεια αποκλεισμού της Συρίας, ως μια κυβέρνηση που κινείται στον αστερισμό της Κοντολιζα Ράις και του Μπους.

Από κοντά και το γνωστό μας Κυπριακό. Όλοι όσοι ασχολούνται με το Κυπριακό, είτε οι Ηνωμένες Πολιτείες, είτε η Μεγάλη Βρετανία, είτε η ΕΕ, ονειρεύονται ένα νέο «σχέδιο Ανάν».

Τέλος, η συνέχιση της κρίσης στο Λίβανο. Εμφανίζεται ως εσωτερική κρίση, η προσπάθεια που γίνεται για τον εσωτερικό διχασμό του λαού του Λίβανου με θρησκευτικά κριτήρια ή με πρόσχημα τη Συρία. Και εδώ πραγματικά για άλλη μια φορά θύματα είναι οι Παλαιστίνιοι πρόσφυγες, οι Παλαιστίνιοι που βρίσκονται στους καταυλισμούς.

Είναι πια ολοφάνερο ότι η αντίσταση που αναπτύσσεται στις χώρες αυτές κατά των Ηνωμένων Πολιτειών, κατά του ανταγωνισμού που αναπτύσσουν ηγετικές δυνάμεις της ΕΕ στην περιοχή, πρέπει να αποκτήσει ένα συγκεκριμένο χρώμα. Πρέπει να αποκτήσει ταξικά χαρακτηριστικά, γιατί κανείς δεν μπορεί να εμπιστευτεί ούτε τις ηγετικές δυνάμεις των αραβικών χωρών, ούτε κυβερνήσεις που συμπαρατάσσονται με τις Ηνωμένες Πολιτείες, ανοιχτά ή κρυφά, ή συμβιβάζονται μαζί τους.

Προετοιμάζουν την επέμβαση στο Ιράν

Κομβικό σημείο στα σχέδια για τη δημιουργία της «Νέας Ευρείας Μέσης Ανατολής», των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, των ΗΠΑ, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ, αποτελεί το Ιράκ, λόγω τόσο των τεράστιων πετρελαϊκών κοιτασμάτων του, όσο και της γεωστρατηγικής του θέσης, στον ενεργειακό χάρτη. Από την εισβολή και κατά τη διάρκεια της αμερικανικής κατοχής, το Ιράκ, με μία εγκάθετη κυβέρνηση, πειθήνιο όργανο των ιμπεριαλιστών, ζει τη δήθεν διαδικασία του «εκδημοκρατισμού και της απελευθέρωσής» του, εν μέσω καθημερινών συγκρούσεων, με τους νεοκρούς να αυξάνονται συνεχώς και το λαό να αντιτάσσεται και να ανθιστάται σθεναρά στον δυτικό τύπου «εκπολιτισμό» που προσπαθούν να του επιβάλουν οι κατοχικές δυνάμεις, προκειμένου να το μετατρέψουν σε μία σύγχρονη αποικία, που θα σκύβει το κεφάλι και θα πληρώνει αγόγγυστα το φόρο υποτέλειας... Το ίδιο συμβαίνει και στο Αφγανιστάν.

Οι ΗΠΑ αρέσκονταν τον περασμένο χρόνο να χρησιμοποιούν ως επιχειρημα σκευοθήκη της «ύπαρξης προόδου» στην υπόθεση Ιράκ, προ-

κειμένου να κατευνάσουν και τις εσωτερικές αντιδράσεις, καθώς η κοινή γνώμη αντιπύεται πλέον εμφανώς, τη σχετική και ιδιαίτερα εύθραυστη ηρεμία της τελευταίας περιόδου, που επιτεύχθηκε διά της ενίσχυσης της κατοχής. Ωστόσο, επειδή οι ισορροπίες είναι πολύ εύκολα αναστρέψιμες και η ηρεμία φερόμενη, αναζητήθηκαν νέες «λύσεις», για να αποδεχθεί η κατοχή «απαραίτητο συστατικό της... ηρεμίας».

Ξεκινώντας από την αναζωπύρωση του Κουρδικού και τις εκτεταμένες τουρκικές επιθέσεις στο βόρειο Ιράκ, με την εμφανή και δεδηλωμένη στήριξη της Ουάσινγκτον, εναντίον των Κούρδων του ΡΚΚ, οι ΗΠΑ υπενθύμισαν στο Ιράκ, ότι η παρουσία τους στην περιοχή είναι «απαραίτητη», για να προστατευτούν από κινδύνους όπως μία «γενικευμένη» τουρκική εισβολή στη χώρα. Ακόμα, οι «εκκαθαριστικές» επιχειρήσεις της Τουρκίας στο βόρειο Ιράκ εντάσσονται στο γενικότερο αμερικανικό σχέδιο για την περιοχή (πλούσια σε μαύρο χρυσό), που μεταξύ άλλων θα δώσει τη συμπεριφέρουσα, για τις ΗΠΑ, λύση στο Κουρδικό. Αλλωστε, η Ουάσινγκτον φαίνεται ότι

προσπαθεί να ενώσει τους Κούρδους με τους Σουνίτες του Ιράκ, εναντίον των Σιτών και μέσω αυτού να βρει διέξοδο και προς το Ιράν.

Σε αυτή την κατεύθυνση, της δημιουργίας εμφύλιας διαμάχης στο Ιράκ, που θα βοηθήσει ενδεχόμενη εισβολή στο Ιράν, είναι και η στρατολόγηση από τις ΗΠΑ Σουνιτών μισοφόρων. Ετσι παράλληλα με τα σχέδια του αμερικανικού ιμπεριαλισμού για την εδραίωση των μηχανισμών για μακροχρόνια κατοχή στο Ιράκ, προετοιμάζεται και ένας ενδεχόμενος πόλεμος με το Ιράν.

Σύμφωνα με στοιχεία, 192 σουνιτικές φατρίες έχουν στρατολογηθεί, από τις κατοχικές δυνάμεις, με τους Σουνίτες να βλέπουν τη συνεργασία με τους κατακτητές ως τη μόνη διέξοδο ανάκτησης της χαμένης τους εξουσίας. Αποτέλεσμα είναι να έχουν ήδη δημιουργηθεί σουνιτικές παραστρατιωτικές ομάδες που δρουν εκτός της κυβέρνησης του Ιράκ, υπό αμερικανικές εντολές, που δηλώνουν χαρακτηριστικά: «Μισούμε τους Αμερικανούς ως κατακτητές, αλλά μισούμε περισσότερο την Αλ Κάιντα και ακόμα περισσότερο τους Πέρσες».